

**REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD UŠIBENIKU**

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Šibeniku, po sutkinji Ani Kević Brakus, u pravnoj stvari tužitelja: Općina Primošten, Svetog Josipa 7, Primošten, OIB : 16878804200, zastupani po zakonskom zastupniku načelniku Stipi Petrini, a on po punomoćniku Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika: 1. Darko Skorin – Kapov, 6 Beacon Hill Drive, Stony Brook, New York, 11790, SAD, OIB : 98541105131, 2. Jadranka Skorin – Kapov, 6 Beacon Hill Drive, Stony Brook, New York, 11790, SAD, OIB : 86622122129, oboje zastupani po punomoćniku Krešimiru Lušiću, odvjetniku u Šibeniku, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. siječnja 2024.g. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja sa punomoćnikom te tuženika ad.1) i ad.2) sa punomoćnikom, na ročištu za objavu presude, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, dana 16. veljače 2024.g.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženicima da tužiteljici OPĆINA PRIMOŠTEN, (OIB:16878804200) solidarno isplate ukupno 19.908,42EUR-a sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženicima da u roku od 15 dana od dana donošenja Presude o svom trošku naložiti Nakladniku Sveučilišna knjižara Zagreb i Knjižnom klubu Izvori povlačenje iz prodaje svih do tada tiskanih izdanja knjige „Balada o nenadležnosti ili Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH“ te zaustaviti daljnji tisak i distribuciju te knjige.

3. Nalaže se tuženicima o svom trošku objaviti ovu presudu u Jutarnjem listu i Slobodnoj Dalmaciji, te na portalima Index.hr, Šibenskiportal te ŠibenikIn u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

4. Nalaže se tuženicima da tužiteljici solidarno nadoknade sav parnični trošak u roku od 15 dana od dana donošenja presude sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

II. Nalaže se tužiteljici Općina Primošten, Svetog Josipa 7, Primošten, OIB : 16878804200, isplatiti tuženicima ad.1) i ad.2) na ime parničnog troška iznos od 1.875,00 EUR-a, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Dana 14. ožujka 2022.g. tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi naknade neimovinske štete u iznosu od 19.908,42EUR-a (150.000,00kuna) sa zakonskim zateznim kamatama u kojoj predlaže da se naloži tuženicima da u roku od 15 dana od dana donošenja presude o svom trošku nalože Nakladniku Sveučilišna knjižara Zagreb i Knjižnom klubu Izvori povlačenje iz prodaje svih do tada tiskanih izdanja knjige „Balada o nenadležnosti ili Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH“ (dalje: knjige) te da im tuženici nalože zaustaviti daljnji tisak i distribuciju te knjige, naložiti tuženicima da o svom trošku objavi tu presudu u Jutarnjem listu i Slobodnoj Dalmaciji te na portalima Index.hr, Šibenskiportal te ŠibenikIn u roku od 15 dana od dana donošenja presude te da naknade tužiteljici parnični trošak.

1.1. U tužbi tužiteljica navodi da tužbu podnosi iz razloga što su tuženici u vremenskom periodu od srpnja 2018. godine sve do dana sastavljanja ove tužbe prema Općini Primošten uputili putem pošte ili putem službenog e-maila tužiteljice niz dopisa odnosno takozvanih zahtjeva za pristup informacijama kao što su uputili i niz dopisa raznim državnim institucijama, tijelima, komorama, a putem kojih upućenih dopisa da vrijeđaju tužiteljicu odnosno sve zaposlenike tužiteljice, navodeći kako se radi o osobi javnog prava – jedinici lokalne samouprave koja je korumpirana, koja navodno radi protivno zakonu na štetu građana i čiji službenici ne raspolažu adekvatnim znanjima za obavljanje poslova na kojima su zaposleni. Tužitelji da su autori knjige naziva „Balada o nenadležnosti ili Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH“, izdanoj u listopadu 2021. godine od Nakladnika Sveučilišna knjižara Zagreb koja je u prodaji od siječnja 2022. godine od strane Knjižnog kluba Izvori. Predmetnom knjigom i navedenim dopisima da se vrijeđa pravna osobnost Općine Primošten na najgrublji mogući način i to njezin ugled, dobar glas, čast i dr., a koje povrede da su utjecale na uobičajeno djelovanje tužiteljice i položaj Općine Primošten obzirom da se radi o pravnoj osobi javnog prava, dakle onoj koja ostvaruje javne interese i ciljeve na korist svih njezinih žitelja. Tako da tuženici u knjizi navode „Smatramo da se na našem primjeru jasno vidi drastična diskriminacija, zloupotreba položaja i čisto iscrpljivanje od strane odgovornih osoba u Općini Primošten. Uvučeni smo u gotovo Kafkin proces, pa smo stoga odlučili napisati ovu knjigu, kao primjer borbe protiv korupcije, diskriminacije, samovlasti, nenadležnosti, demagogije, hipokrizije i dvoličnosti.“ (str. 14).

1.2. Tužiteljica smatra da tuženici odgovornim osobama tužiteljice predbacuju uvrede i klevete kao što su zloupotreba položaja, diskriminacija, nenadležnost, dvoličnost itd. koje da nedvojbeno štetno utječu na dobar ugled i glas koje su Općina Primošten i njezini djelatnici stekli višegodišnjim radom. Nadalje, tuženici da u svojoj knjizi vrijeđaju i članove Općinskog vijeća-predstavničkog tijela tužiteljice, čiji da su članovi izabrani na demokratskim izborima i predstavljaju volju birača, mještana Općine Primošten navodeći: "Stoga je indikativno da je Općinsko vijeće u periodu koji pratimo, tj. od sredine 2018.g. do kraja 2020.g. bezkritično prihvatilo svaki prijedlog načelnika Petrine, uz grubo omalovažavanje svoje statutom i zakonom dodijeljene uloge predstavničkog tijela građana" (str.19).

1.3. Nadalje navode da je stambeni objekt tuženika bespravno sagrađen na čestici na kojoj nije bila dozvoljena gradnja te da je tek Rješenjem o izvedenom stanju od 27. ožujka 2015. godine Upravnog odjela za prostorno uređenje i gradnju Šibensko-kninske županije KLASA: UPI-350-05/13-02/4094, URBROJ: 2182/1-16-15-8 ozakonjen njihov stambeni objekt. Protiv tog Rješenja tužiteljica da je 2. ožujka 2021. godine uputila Ministarstvu prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine

Zahtjev za poništenjem KLASA:361-06/21-03/03, URBROJ:2182/02-02-21-1. Naime, na zahtjev tužitelja da je poništena građevinska dozvola investitora Primošten kaskade za česticu koja se nalazi u neposrednoj blizini čestice tužitelja na kojoj da je sagrađen stambeni objekt tuženika. Tuženici da to opisuju i u svojoj knjizi u poglavlju 1. Poništena gradnja u uvali Velika Raduča u Primoštenu na stranicama 22.-39. Slijedom navedenog, tužiteljica u svom zahtjevu za poništenjem Rješenja o izvedenom stanju navodi da bi se isti kriteriji trebali odnositi i na stambeni objekt tuženika a sve kako bi se osigurala zaštita prava te osiguranje pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, koja da je i tuženicima iznimno bitna kako sami bezbroj puta ističu u knjizi. Predmetni postupak da je za vrijeme pisanja ove tužbe još u tijeku (str. 22-39).

1.4. Svi problemi između stranaka ove tužbe da su stvarno započeli podnošenjem zahtjeva tuženika u kojemu traže da se pri idućim VI. Izmjenama i dopunama prostornog plana Općine Primošten (dalje u tekstu: VI. IDPPU Općine Primošten), čestice koje se nalaze do njihove kuće (pri tom tužiteljica ne navodi koje su to čestice), uđu u građevinsko zemljište, a koji zahtjev da Općina Primošten ne posjeduje obzirom da su tuženici prilikom osobne predaje zahtjeva na protokolu Općine Primošten uzeli oba primjerka zahtjeva otisnuta prijemnim pečatom Općine Primošten. Općina Primošten zbog neposjedovanja navedenog zahtjeva o istome nije mogla odlučivati (što ne znači niti da ga je posjedovala da bi odlučila u korist tuženika odnosno udovoljila njihovom zahtjevu), od strane tuženika da su uslijedili napadi na samu instituciju odnosno na izvršni i predstavnički organ jedinice lokalne samouprave.

1.5. Tužiteljica da je zbog svega gore navedenog imala i znatnu dugotrajnu štetu s obzirom da su pokretanjem brojnih postupaka tuženici nastojali zaustaviti i, u najmanju ruku, odugovlačiti donošenje novog prostornog plana za Općinu Primošten. VI. IDPPU Općine Primošten da su stupile na snagu 2017. godine međutim činjenica da je poslan gore navedeni zahtjev Visokom upravnom sudu za ocjenu suglasnosti VI. IDPPU da je znatno utjecala na normalno funkcioniranje i rad tužiteljice budući da je Ministarstvo graditeljstva i prostornog planiranja (dalje u tekstu: MGIPU) poslalo dopise tužiteljici da nije moguće izvršiti izmjene urbanističkog prostornog plana sve dok Visoki upravni sud ne donese odluku o ocjeni zakonitosti VI. IDPPU Općine Primošten. U dopisu MGIPU-a od 23. svibnja 2019. godine KLASA: 360-01/19-03/25, URBROJ: 531-06-1-2-19-3 na traženje Općine Primošten za izdavanjem suglasnosti na konačni prijedlog II. izmjena Urbanističkog plana uređenja šireg područja naselja Primošten, konačni prijedlog VII. Izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Općine Primošten, konačni prijedlog II. Izmjena i dopuna Urbanističkog plana uređenja Dolac i konačni prijedlog Urbanističkog plana uređenja "Aurora" da navodi: Vezano na navedenu obvezu provjere usklađenosti prostornih planova valja reći da Odluka Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u Zagrebu utječe na ishod postupaka izdavanja suglasnosti na prostorne planove. Nadalje, ovo Ministarstvo putem zaprimljene predstavke od strane gosp. Jadranke i gosp. Darka Skorin Kapova, kojom se traži ocjena zakonitosti postupaka donošenja VII. Izmjena i dopuna Urbanističkog plana uređenja šireg područja naselja Primošten, došlo do saznanja da je pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u Zagrebu pokrenut postupak nadzora zakonitosti VI. Izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Općine Primošten."

1.6. Tužiteljica da se potom obratila Ministarstvu uprave, Samostalnom sektoru za upravnu inspekciju, Službi za inspekciju državne uprave predstavkom, koje dopisom od 20. kolovoza 2019. godine KLASA: 050-02/19-01/357, URBROJ:

515-08-01/4-19-4 u kojem da navodi: S obzirom da se pred Visokim upravnim sudom vodi postupak nadzora zakonitosti VI. Izmjena i dopuna Prostornog plana Općine Primošten, Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja ne želi dati suglasnosti na navedene akte Općine do okončanja postupka ocjene zakonitosti VI. Izmjena i dopuna Prostornog plana Općine Primošten. Visoki upravni sud Republike Hrvatske presudom posl.broj Usoz 71/18 konačno da je dana 25. svibnja 2020. godine ocijenio da nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje navedenog postupka.

1.7. Budući da je dugo trajala neizvjesnost oko donošenja odluke Visokog upravnog suda i kako je MGIP kočilo donošenje suglasnosti na gore navedene akte, to da je imalo znatnog utjecaja na nekoliko velikih investicija i ulaganja u Općinu Primošten.

1.8. U trećem poglavlju na stranicama 79.-116. predmetne knjige tuženici da opisuju šikaniranje Općine Primošten kroz rješenja o rušenju njihovih ogradnih zidova i gradnjom zida nasred javnog puta pred njihovom garažom (str.79). Tuženici da su protivno odredbama Zakona o gradnji povisili svoj "zid prema moru" a na str. 80 knjige da navode sljedeće: U takvom pristupu lokalnog dužnosnika, mi smo sami odlučili sniziti zid da ne dođe do rušenja od strane Općine Primošten, iako smatramo da je visina zida bila u zakonskom okviru. Međutim, nismo htjeli riskirati rušenje zida od strane Općine Primošten jer bi proces sudskih postupaka i ponovne gradnje zida bio i zahtjevan i dug. Dana 10.5.2019. Viši građevinski inspektor Željko Bedrica da donosi rješenje (Klasa: UP/I-362-02/19-02/289, Urbroj:443-14-1-3-5-19-05) o obustavi rješenja o rušenju našeg zida (str. 70-80).

1.9. Takva tvrdnja tuženika da nije istina jer da su tuženici tek sami snizili zid nakon što su zaprimili Rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Područna jedinica - Odjel inspekcijskog nadzora Šibenik, koji su ih upozorili da ukoliko sami ne snize zid, to će učiniti nadležne službe. Zbog toga da su i zaprimili Rješenje višeg građevinskog inspektora Željka Bedrice o obustavi rješenja o rušenju zida.

1.10. Također da tuženici u knjizi tvrde da su: "Navodi ove knjige isključivo rezultat neospornih dokaza. Mi ne insinuiravamo već navodimo dokaze za sve naše tvrdnje" (str. 10) a to da ne odgovara istini. Također da je vođen i sudski postupak pred Općinskim sudom u Šibeniku pod poslovnim brojem Psp-8/2019 gdje da su tuženici tužili tužiteljicu radi smetanja posjeda i to iz razloga što je Općina Primošten na nekretnini kat. oznake čest. zem. 19666/2 sukladno zakonu i relevantnim Odlukama sagradila na javnoj površini kojom i upravlja zid, i to iz sigurnosnih razloga, razloga zaštite i sprječavanja uzurpacije puta nužnog za siguran i neometan prolazak – a što da je Općini Primošten u nadležnosti i njezina je dužnost. U navedenom postupku Općinski sud u Šibeniku donio je Rješenje dana 18. prosinca 2019. godine kojim se odbacuje tužba u toj pravnoj stvari. U navedenom Rješenju u odnosu na zid koji je tuženicama sporan, jasno da se navodi "...nedvojbeno je da je zid sagrađen na javnoj površini." Na navedeno Rješenje da su tužitelji (ovdje tuženici) uložili žalbu te da je drugostupanjski sud postupajući po navedenoj žalbi potvrdio prvostupanjsko Rješenje.

1.11. Tužiteljica smatra da tuženici napisima u knjizi vrše uznemiravanje komunalnog redara Ivica Babačića i to pod naslovom Etička prijava u Općini Primošten protiv Ivica Babačića. Tuženici da su podnijeli potpuno neutemeljenu kaznenu prijavu Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku pod poslovnim brojem KP-DO-323/2020 i to zbog zlouporabe položaja i ovlasti, ovjeravanja neistinitog sadržaja i povrede ravnopravnosti a ista da je odbačena Rješenjem Općinskog državnog odvjetnika KP-US-144/2020 te da su podnijeli i prijedlog sucu istrage

Županijskog suda u Splitu za provođenje istrage Kir-741/2020 koji da je također odbijen rješenjem pod posl. brojem Kir-741/202-10 potom žalbu protiv tog rješenja žalbu Županijskog suda u Splitu, a koja je žalba da je odbijena Rješenjem Kv II-465/2020.

1.12. Protiv samog načelnika Općine Primošten, Stipe Petrine, tuženici da su u predmetnoj knjizi izgovorili brojne uvrede i klevete pa čak i na osobnoj razini te da su podigli i kaznene prijave protiv Načelnika i to: kaznena prijava zbog odbijanja da im se dostavi tonska snimka pod predmet KP-DO-431/220 te kaznena prijava zbog višestrukih povreda kaznenog zakona vezano za njegovo djelovanje u prostornom planiranju Općine Primošten pod predmet KP-DO-522/22 ali prijave da su odbačene radi čega da su tuženici nezadovoljni odlukom podnijeli sucu istrage Županijskog suda u Splitu prijedlog za provođenje istrage. Dana 27. rujna 2021. godine tuženici da su zaprimili Rješenje Županijskog suda u Splitu Kir-196/2021 kojim se odbija prijedlog za provođenje istrage, protiv kojeg tuženici da podnose žalbu vijeću Županijskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Kv II-336/2021 a koji predmet da je još uvijek u radu (str. 43). Nadalje tužiteljica navodi da njezino djelovanje nikada nije bilo nezakonito.

1.13. U petom poglavlju knjige pod nazivom "Djelovanje u Općini Primošten i upravna inspekcija" na stranicama 192-253 tuženici da jedno cijelo poglavlje iznose neistine te potpuno subjektivna mišljenja o njihovom radu. U odnosu na tadašnju pročelnicu Iris Ukić Kotarac, tuženici da na str. 222. navode: "...preko podataka sa službene strane Općine Primošten u doba pisanja naše inicijative, izgleda da je Iris Ukić Kotarac godinama istovremeno bila zaposlena na dva radna mjesta tj. kao Privremeni pročelnik JUO sa koeficijentom 1.80 i kao Viši savjetnik-pravnik sa koeficijentom 1.60 za obračun plaće te dalje na str. 155: "Smatramo da je nezakonito i fizički nemoguće da jedna osoba bude zaposlena na dva radna mjesta, predviđena za dva izvršitelja s punim radnim vremena" ali da je riječ o tome da je na web stranicama tužiteljice omaškom bilo navedeno uz tadašnje radno mjesto privremene pročelnice i prijašnje radno mjesto višeg savjetnika-pravnika.

1.14. Nakon što su od upravne inspekcije zaprimili odgovor tuženici da sve svaljuju na krivi zakonski okvir Republike Hrvatske pa tako na str. 234 da navode: "Dakle, krug se zatvorio: nakon višestrukih nezakonitih primjera šutnje uprave i očito neetičkog djelovanja Povjerenika za etiku Općine Primošten Grge Soža, nakon inspekcijskog nadzora i višestrukih požurnica upravne inspekcije, konačno su stigla očitovanja Etičkog povjerenstva, premda dokazivo neetička i neprihvatljiva" kao i: "Podsjećamo ga na naše višestruke upite / zahtjeve na koje nije odgovorio na zakonski propisan način, konstantno čineći nezakonitu šutnju uprave. To je rezultiralo sa višestrukom intervencijom upravne inspekcije, da bi se konačno ispravile nezakonitosti u vođenju Općine Primošten i nezakonitosti vezane za zaposlenika Sože za kojeg da kažu da je arogantan, neprofesionalan i neetičan, da pokazuje neznanje (str. 234, 239, 240).

1.15. Na str. 245 predmetne knjige da se opisuje "Neposredan inspekcijski nadzor i kaznena prijava za Iris Ukić Kotarac" koji je predložen upravo zbog tuženika kako i sami navode iz dopisa načelnice Samostalnog sektora za upravnu inspekciju Branke Pavičić: "S obzirom na učestalost zaprimanja Vaših predstavljeni koje se odnose na rad tijela Općine Primošten, upravna inspekcija predložit će da se provedba neposrednog inspekcijskog nadzora u Općini Primošten uvrsti u Plan rada upravne inspekcije za 2021. godinu." Tuženici da traže intervenciju upravne inspekcije da se ispita nezakonito djelovanje pročelnice JUO Primoštena Iris Ukić Kotarac zbog nezakonite višestruke šutnje uprave i zbog nezakonitog uništavanja

tuđih računalnih podataka. Naime, tuženici da na str. 246. objašnjavaju "...da je JUO Primošten, pod vodstvom pročelnice Ukić Kotarac bio zadužen za čuvanje 'tuđih računalnih podataka' t.j. tonskih snimaka javnih sjednica Općinskog vijeća. Navode da je Općinsko vijeće predstavničko tijelo građana stoga da je zadatak čuvanja snimaka sjednica OV izuzetno važan i kao takav povjeren JUO Primošten, a za zakonitost rada JUO Primoštena da odgovara pročelnica Ukić Kotarac... (str. 245-246).

1.17. Inspektor Srđan Ružić koji je obavljao upravnu inspekciju na pritužbu tuženika povodom nezakonitog uništavanja tuđih računalnih podataka da navodi u obavijesti upućenoj tuženicima: "Iz dostavljenog izvješća, te uvidom u priloženu dokumentaciju utvrđeno je da prema navodima Pročelnice, predmetna tonska snimka nije dostupna, budući da je ista bila pohranjena na diktafonu, te je poslužila za sastavljanje Zapisnika sa predmetne sjednice Općinskog vijeća Općine Primošten te da nema nikakvih dokaza o uništavanju tuđih računalnih podataka" (str. 248).

1.18. Tuženici na str. 251 knjige da navode: "...jasno je zašto Općina Primošten ne objavljuje Zapisnik niti daje snimku 10. sjednice na kojoj načelnik Petrina vrši neetički i nezakonit pritisak na članove Općinskog vijeća (tzv. predstavničkog tijela građana) u cilju obezvrjeđivanja našeg posjeda i onemogućavanja naših prava" što da stvara sliku da članovi Općinskog vijeća na Vijeću ne smiju glasati po svom nahođenju i svojoj volji.

1.19. Tužitelji da na str. 258 knjige navode: "Prema zakonskom važećem Poslovniku Općinskog vijeća, jasno je da bi trebale postojati sačuvane tonske snimke sjednica, te da bi snimke trebale biti javno dostupne. To što ih načelnik Petrina ne želi dati, govori da te tonske snimke potencijalno sadrže informacije koje ukazuju na neprimjereno izražavanje i nezakonito djelovanje u ustrojstvenim jedinicama Općine Primošten. Stoga ponavljamo zahtjev za tonsku snimku 10. sjednice OV." Tuženici u knjizi također napominju da "...u slučaju da Općina nema snimku koju tražimo, to bi navodilo na osnovanu sumnju ostvarenja kaznenog djela "oštećenja računalnih podataka" prema čl. 268 Kaznenog zakona" (str. 261). Međutim, da je 27. ožujka 2021. godine doneseno Rješenje Povjerenika za informiranje KLASA: UP/11-008-07/21-01/235, URBROJ: 401-01/06-21-2 kojim se odbija žalba tuženika (str. 263) te da oni podnose jedini pravni lijek koji im je preostao – prijedlog za obnovu postupka. Dana 20. travnja 2021.g. Rješenjem Povjerenika za informiranje KLASA: UP/11-008-07/21-01/235, URBROJ: 401-01/06-21-2 da je odbačen (str. 269).

1.20. U Pogovoru predmetne knjige autori da još jednom vrijeđaju tužiteljicu: "Možda će ova knjiga biti podstrek za djelovanje i nekim drugim građanima koji su se našli u sličnoj situaciji kao i mi, da im se nezakonito obezvrjeđuje privatni posjed, uz beskrupuloznu tendenciju uzurpacije posjeda, a omogućeno uz selektivno i svrsishodno pozivanje na Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, popularno nazvanog lex šerif, po kojem lokalni dužnosnici i lokalna samouprava imaju takoreći otvorene ruke, a relevantni službenici državnih tijela imaju pogodan izgovor o nenadležnosti" (str. 191).

1.22. Između istih stranaka da se pred Općinskim sudom u Šibeniku u trenutku podnošenja ove tužbe teku dvije parnice i to pod brojem P-581/2019, gdje su ovdje tuženici u ulozi tužitelja, a ovdje tužitelj – Općina Primošten u ulozi tuženika, u kojem postupku ovdje tuženici traže zaštitu od uznemiravanja na nekretnini kat. oznake čest. zem. 801/6, K.O. Primošten na način da Općina Primošten prestane prijetiti tužiteljima uklanjanjem zida položenog na javnoj površini odnosno javnom putu položenom na čest. zem. 19666/2 te druga, koja se vodi pod poslovnim brojem Pn-104/2019, gdje su ovdje tuženici u ulozi tužitelja, a ovdje tužitelj – Općina

Primošten u ulozi tuženika ad.2) a tuženik ad.1) je komunalno poduzeće Bucavac d.o.o., u kojem postupku ovdje tuženi ad.1) i ad.2) da traže naknadu imovinske i neimovinske štete zbog izgradnje zida na javnom putu katastarske oznake čest. zem. 19666/2 K.O. Primošten zbog koje tuženici da nisu mogli izvesti svoju brodicu iz garaže.

1.23. Tužiteljica tužbi prilaže neke od dopisa zaprimljenih od strane tuženika a koji dopisi su upućeni također mnogobrojnim lokalnim/regionalnim/državnim institucijama i to: Primjedba: Neusklađenost prijedloga VIII. IDPPUO Primošten sa važećim VI. IDPPU Šibensko-kninske županije od 12.04.2019. godine, Skorin-Kapov zahtjev za očitovanje načelnika Stipe Petrine glede izjave Samostalnom sektoru za upravnu inspekciju od 5.3.2019. od 25.5.2019. godine, Zahtjev za pristup informacijama povodom zaposlenja Iris Ukić Kotarac od 9.3.2019., Zahtjev za informacije u vezi odluka Općinskog vijeća i nelegalnog zoniranja privatnih terena kao javnih zelenih površina u Primoštenu od 04.03.2019., Zahtjev za informaciju u vezi djelatnosti komunalne službe JUO Primošten i Bucavca d.o.o. od 4.3.2019., Dopuna zahtjevu za očitovanje g. Jere Gracina i Općinskog vijeća Općine Primošten od 06.06.2019., Zahtjev za postupak ispitivanja glede pritužbe na etiku v.d. Pročelnice JUO Iris Ukić Kotarac od 29.7.2019., Zahtjev za očitovanja povodom etičkih prijava: Iris Ukić Kotarac, Grgo Soža, Hermina Nakić Crljen od 6. siječnja 2021.

1.24. Iz navedenih dopisa da je jasno vidljivo da tuženici vrijeđaju kako tužiteljicu, Načelnika tako i njene službenike, a sve relevantne informacije koje tuženici traže od nadležnih službi odnosno od Općine Primošten da su istima nedvojbeno dane obzirom da su upravo tuženici u više navrata razgovarali kako sa službenicima Općine Primošten uključujući i općinskog Načelnika te da im je vezano za njihovu "problematiku" razjašnjena situacija ali da tuženici motivirani sebičnošću pokazuju velik stupanj nerazumijevanja te da žele da se njihove čestice uvrste u građevinsko područje – traže informacije od Općine Primošten koje se ponekad tiču njihove problematike a koje informacije da su im već nesporno poznate ali i zahtjeve koji da nemaju veze sa njihovom problematikom.

1.25. Nakon što im je knjiga izdana u listopadu 2021. godine od strane Nakladnika Sveučilišna knjižara Zagreb, dana u prodaju od strane Knjižnog kluba Izvori u siječnju 2022. godine, tuženici da su na internetskom portalu Index.hr na stranici <https://www.index.hr/vijesti/clanak/doktori-iz-sada-napisali-knjigu-o-sukobu-s-petrimom-zao-nam-je-je-volimo-hrvatsku/2331257.aspx> dana 10. siječnja objavili članak pod naslovom "Doktori iz SAD-a napisali knjigu o sukobu s Petrinom: Žao nam je jer volimo Hrvatsku." U toj knjizi tuženici između ostalog da navode : I onda dođe jedan lokalni šerif koji samo tako predloži da se naš privatni teren pretvori u javnu zelenu površinu i to mu na Općinskom vijeću prođe. Još i taj njegov kočijaški jezik, zbilja je sramotno... U toj našoj borbi, koja još traje, saznali smo i za puno nezakonitosti u djelovanju Jedinstvenog upravnog odjela Općine Primošten.

1.26. Jutarnji list da dana 10. siječnja 2022. godine objavljuje članak pod naslovom "Sukob s Petrinom pretočili u knjigu: 'Nije nam bilo zadovoljstvo, ali možda će nekome pomoći.'" ispod kojeg su također napisani razni komentari a na portalu Šibenik IN na stranici <https://www.sibenik.in/sibenik/pravni-spor-sa-stipom-petrimom-pretocili-u-knjigu-'mozda-ce-nekome-pomoci-'/148857.html> da je objavljen 9. siječnja 2022. godine članak pod nazivom "Pravni spor sa Stipom Petrinom pretočili u knjigu: 'Možda će nekome pomoći' u kojem između ostalog tuženici navode Zašto knjiga? Nadamo se da možemo pomoći da se ovo nekom drugom ne dogodi. Ovo je ilustrativni primjer, pogotovo ovaj zid na naslovnici koji nitko nema petlje srušiti,

neučinkovitosti i neprofesionalnosti relevantnih struka. Ako nekome daš dokaz, a mi smo oboje matematičari i znamo što znači dokaz, onda ne možeš stalno tvrditi da nisi nadležan – kažu nam Jadranka i Darko. Šibenski portal u sklopu novina Slobodne Dalmacije dana 13. siječnja 2022. godine na stranici <https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/sibenik/vijesti/zupanija/unikatna-knjiga-bracnog-para-skorin-kapov-koja-opisuje-samovolju-lokalnih-serifa-glavni-lik-je-stipe-petrina-a-mjesto-radnje-primosten-1158771> da objavljuje članak pod naslovom "Bračni par iz New Yorka objavio unikatnu knjigu o lokalnim šerifima: glavni lik je Stipe Petrina, a mjesto radnje Primošten!"

1.27. Tuženici da su objavom svoje knjige unijeli nemir među mještane radi čega da je nekolicina njih učestalo upućivala telefonske pozive te da su i osobno dolazili u prostorije Općine raspitujući se o svemu, a naročito o "pogrešnom" trošenju općinskog budžeta te da su isti zbog takvih navoda bili vidno uznemireni radi čega tužiteljica smatra da joj se treba naknadi pretrpljena šteta te da iz svih priloženih dokaza da proizlazi osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva.

2. Tuženici su u odgovoru na tužbu (l.s. 329) naveli da se protive tužbi i tužbenom zahtjevu, predlažu da se tužbeni zahtjev odbije kao neutemeljen uz obvezu naknade parničnog troška od strane tužitelja. Isti u cijelosti pobijaju navode iz tužbe navodeći da imaju relevantne dokaze i referirajući se na knjigu "Balada o nenadležnosti: Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH", koju su sami napisali, a koja da je poslužila kao predložak tužbi tužitelja Općine Primošten, želeći uvjeriti sud da je to klevetnička knjiga bez ikakvih dokaza upućena općinskim zaposlenicima i u konačnici samom načelniku te općine. Ništa da od toga nije točno, a ta knjiga da je tek dokument zbivanja, svjedok vremena u kojem da su se zatekli tuženici. Navode da su istiniti navodi iz knjige tuženika te da su oni poduzimali sve one radnje koje su dopuštene zakonom, u zaštiti prvenstveno svoje imovine i svoje osobnosti.

2.1. U odgovor na tužbu nadalje navode da je točno je da su u listopadu 2021. godine napisali knjigu "Balada o nenadležnosti: Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH", kod nakladnika "Sveučilišna knjižara Zagreb", koja da je u prodaji od siječnja 2022. godine od strane knjižnog kluba "Izvori" ali da je netočno da u knjizi iznose lažne i nepostojeće činjenične tvrdnje i klevete – naprotiv, njihove tvrdnje iznesene u knjizi da su potkrijepljene dokazima. Kao što pišu u knjizi: "Navodi ove knjige su isključivo rezultat neospornih dokaza. Mi ne insinuiramo nego navodimo dokaze za sve naše tvrdnje. Stoga, pozivajući se na službena pismena, navodimo njihovu klasu i urudžbeni broj." Uz to u knjizi da iznose svoje osjećaje vezane za nezakonite pokušaje uzurpacije njihovog privatnog posjeda i nezakonita rješenja o rušenju njihovog ogradnog zida, a njihovi osjećaji da se ne mogu nazvati činjeničnim tvrdnjama niti klevetama. Njihova kuća da je građena 1950-tih godina, jedina na tom području i usporedba sa nezakonitom građevinskom dozvolom za Primošten Kaskade d.o.o. da je nesuvislava. U knjizi, poglavlje 1, str. 22-33 da detaljno opisuju nezakonitu građevinsku dozvolu te poništenje te dozvole od strane MPGI.

2.2. Da navode u knjizi, poglavlje 2 (str. 42-43): "...Također, jasno je da mi uopće ne ratujemo 'za građevinsko zemljište', zatim da su napisali u zahtjevu za 24. sjednicu Općinskog Vijeća: "Ili bi cijelo navedeno područje trebalo biti zeleno ili žuto, a ne da usred zelenog područja osvane žuta parcela, u suprotnosti sa načelima prostornog planiranja." Dakle, smatramo da cijela navedena zona u Velikoj Raduči treba biti konzistentno zonirana, ili zelena ili žuta. To je jedino pravedno i u skladu sa prostornim planiranjem."

2.3. Tužba Petrine za klevetu za koji isti navodi u tužbi da je "poništena" u predmetu K-292/2018 kod Općinskog suda Šibenik da piše da Darko Skorin-Kapov 'oslobađa se od optužbe' (posl. broj 48 K-292/2018). Nadalje navode da se "U ovom poglavlju se osobito vidi neuravnoteženost između optužbi tuženika prema tužiteljici i njezinim službenicima u odnosu na nesporne činjenice.... Tuženici u gore citiranom dijelu knjige navode "da su se sami odlučili sniziti zid da ne dođe do rušenja od strane Općine Primošten". To da ne odgovara istini, budući da su tuženici tek sami snizili zid nakon što su zaprimili Rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Područna jedinica - Odjel inspeksijskog nadzora Šibenik..."

2.4. Na str. 79 knjige da pišu "...To su rješenja o rušenju našeg ogradnog zida prema moru...", a na str. 80. da pišu: "Dana 10.5. 2019. Viši građevinski inspektor Željko Bedrica da donosi rješenje (KLASA: UP/I-362-02/19-02/289, URBROJ: 443-14-1-3-5-19-05) o obustavi rješenja o rušenju našeg zida." a u rješenju inspektora Bedrice da piše: "3. Upozoravaju se investitori, da će se izvršenje rješenja provesti putem treće osobe na odgovornost i trošak izvršenika" stoga da navod tužiteljice ne drži vodu da su sami odlučili sniziti zid da ne dođe do rušenja od strane Općine Primošten nego da su oni odlučili sniziti zid iako da su uvjereni da je visina zida bila u redu.

2.5. U uvodu knjige da navode: "Djelovanje ustrojstvenih jedinica Općine Primošten opisano u ovoj knjizi vezano je za pokušaj nezakonite gradnje 40-tak apartmana na k.č. 802/15 u Primoštenu, t.j. na čestici uz obalu, bez kolnog prilaza i bez zaštite od požara, u vlasništvu Gojka Medića, a od strane investitora Primošten Kaskade d.o.o. sa direktorom Tomislavom Čilićem, a vezano uz privatni interes načelnika Općine Primošten Stipe Petrine. Ta gradnja je planirana uz otimačinu našeg posjeda, da bi se osigurao kolni prilaz za česticu Gojka Medića. Taj slučaj nas je naveo na ispitivanje djelatnosti u Općini Primošten, te ispitivanje djelatnosti arhitekata, geodeta, novinara i sudaca, vezano za naše prijave. ... tema o kojoj pišemo, je djelovanje vezano za skup nezakonitih odluka lokalne vlasti u Primoštenu kroz koje je vidljiva diskriminacija, ciljano zastrašivanje, i potezi koji nas znatno materijalno oštećuju. To se odnosi na tri slučaja: (1) Nezakonito zoniranje ograđene privatne okućnice kao 'javne zelene površine' (2) Nezakonita rješenja komunalnog redara o rušenju ogradnog zida (3) Nezakonita gradnja zida na javnom putu.

2.6. U odnosu na kaznenu prijavu za Ivicu Babačića da pišu u knjizi na str. 81-95. Nakon objave njihove knjige Visoki upravni sud je donio presudu (NN 49/22 od 25.4.2022) kojom se ukida neovlaštena odluka Stipe Petrine o gradnji zidova jer "osporavana Odluka nije u skladu sa zakonom" (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_04_49_628.html). Nadalje navode da u presudi VUS-a piše: "13. Ocjenjujući zakonitost osporavanog općeg akta, Sud utvrđuje da općinski načelnik Općine Primošten nije bio ovlašten, ni Statutom Općine Primošten ni zakonom, donijeti osporavanu Odluku.... Ni odredbe ostalih propisa na temelju kojih je osporavana Odluka donesena ne daju ovlast općinskom načelniku da donosi opće akte, kao što je u konkretnom slučaju učinjeno." Napominju da su nakon presude Visokog upravnog suda kojim se poništava Odluka Stipe Petrine o gradnji zida pred njihovom garažom poslali novu prijavu protiv komunalnog redara Ivica Babačića u Općinsko državno odvjetništvo u Šibeniku, predmet KP-DO- 251/2022, a predmet je proslijeđen USKOK-u i da je tamo u rješavanju. Obzirom na optužbe o vrijeđanju Stipe Petrine, što je ponovljeno u tužbama Pn-117/2000 i Pn-25/2022, detaljno da odgovaraju u podnescima za predmete Pn-117/2000 i Pn-25/2022.

2.7. U tužbi da se navodi da u knjizi piše da bi Iris Ukić Kotarac bila u to vrijeme zaposlena na dva radna mjesta isključivo te da to predstavlja klevetanje

službenice i same tužiteljice, a oni da u knjizi da nedvojbeno ukazuju na više nezakonitosti u djelovanju Općine Primošten što da je uvjetovalo da upravna inspekcija mora djelovati. Vezano za etiku Stipe Petrine, način kako se Petrina odnosi prema njima uz zabranu službenicima da im daju informacije (str. 193) koju zabranu je dao Nalogom od dana 25. srpnja 2018.g. KLASA:080-09/18-02/1, UR.BROJ:2182-02/02-18-1 te djelovanje upravne inspekcije koja poništava nezakonit Petrinin Nalog, isto da su opisali u knjizi na str. 192 -196 gdje piše: "Dana 22. veljače 2019. Viša upravna inspektorica Neda Štulec Kramarić šalje zahtjev Petrini (KLASA: 050-02/18-01/610 URBROJ: 515-08-02/1-19-13) u kojemu između ostaloga piše: "...postupanje općinskog načelnika Općine Primošten, odnosno donošenje predmetnog naloga koji je općinski načelnik dao svim službenicima JUO Općine Primošten ukazuje da isti nalog nije u skladu s odredbom članka 35. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, iz kojeg razloga je nalog nezakonit i potrebno ga je ukinuti. Također, sadržajno isti nalog da nije u skladu s odredbama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i Zakonom o općem upravnom postupku...". Petrina da je stoga 5.3.2019. prema naredbi upravne inspekcije donio odluku o ukidanju tog nezakonitog Naloga (KLASA: 080-09/19-01; URBROJ: 2181/02-02-19-1)." Dalje, odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Petrina da se morao izuzeti od sudjelovanja i postupanja u predmetima s poduzećem Prima Centar d.o.o. jer je to poduzeće u suvlasništvu njegove kćeri. Nadalje, upravna inspekcija da je tražila da se sa zakonom usklade razni akti, npr. Odluka o ustrojavanju Jedinog jedinog upravnog odjela Općine Primošten, Odluka o koeficijentima za obračun plaća, Pravilnik o unutarnjem redu JUO Primoštena. Također, upravna inspekcija je tražila da se otklone nepravilnosti u Etičkom kodeksu Općine Primošten i u Pravilniku o načinu rada Povjerenika za etiku Općine Primošten. Također, prema podacima na službenoj stranici Općine Primošten, vidljivo se da je pročelnica Ukić Kotarac godinama, od 2014-2019 bila zaposlena na dva radna mjesta listana sa punim radnim vremenima: i kao privremena pročelnica (koeficijent 1.8) i kao Viši savjetnik-pravnik (koeficijent 1.6). A u Pravilniku o unutarnjem redu JUO Općine Primošten od 2013. da je pisalo "službenik je dužan poštivati propisano radno vrijeme tijela ...te mora biti prisutan na radnom mjestu u skladu s uvjetima službe..." Nadalje, da je funkcija dugogodišnjeg privremenog pročelnika JUO nezakonita po čl. 28. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. U zapisniku upravne inspekcije od 27.3.2019. (KLASA:050-02/18-01/610, URBROJ:515-08-02/1-19-19) vezano za status privremenog pročelnika, piše "ukazuje sa da institut "privremenog pročelnika" Zakon o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ne poznaje, iz kojeg razloga niti upravljanje upravnim tijekom od strane privremenog pročelnika ne bi smjelo biti trajnijeg karaktera".

2.9. Nakon intervencije upravne inspekcije Iris Ukić Kotarac da prestaje biti zaposlena na dva radna mjesta te ostaje samo pročelnica JUO, na prijedlog načelnika Stipe Petrine, Općinsko vijeće Općine Primošten, da je na 17. sjednici, održanoj dana 10. lipnja 2019.godine, donijelo: ODLUKU o ustrojstvu i djelokrugu Jedinog jedinog upravnog odjela Općine Primošten (obavljenu u Službenom vjesniku 6/19 od 14. 6.2019.g) (https://primosten.hr/wp-content/uploads/2019/06/06_2019_sluzbeni_primosten.pdf) u kojoj članak 16 propisuje: "Koeficijente za obračun plaće službenika određuje odlukom Općinsko vijeće Općine Primošten na prijedlog općinskog načelnika. Koeficijenti za obračun plaće službenika određuju se unutar raspona koeficijenata od 1,00 do 3,00."

2.10. U članku Šibenskog lista od 26.2.2022. na <https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/sibenik/vijesti/zupanija/naruseno-mi-je-zdravlje-razmisljala-sam-o-ostavci-iris-ukic-kotarac-progovorila-o-raskolu-medu-vladajucima-u-zupaniji-1170866> da se navodi da Ukić Kotarac nije "primala dvije plaće već samo jednu pročelničku (u vrijednosti od oko 8700 kuna)". Međutim, taj iznos plaće koji se navodi u članku da je u suprotnosti sa iznosom Ukić Kotarac plaće od 15035,15 kuna koja se navodi na stranici Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa <https://www.sukobinteresa.hr/hr/imovinske-kartice/imovinsko-stanje-duznosnika-iris-ukic-kotarac> gdje se prikazuje imovinsko stanje dužnosnika. Za Iris Ukić Kotarac piše: Drugi poslovi koje je obveznik obavljao 12 mjeseci prije stupanja na dužnost / dužnosti koju je obnašao u prethodnom mandatu: Radno mjesto: Pročelnik Jedinственog upravnog odjela Općine Primošten Primanja na mjesečnoj razini od dužnosti za koju se podnosi imovinska kartica Bruto iznos (HRK) 22684,54 Neto iznos (HRK) 15035,15.

2.11. Na neprofesionalno djelovanje Gрге Soža argumentirano i jasno da ukazuju u knjizi na str. 239-241, a o čuvanju 'tuđih računalnih podataka' t.j. tonskih snimaka javnih sjednica Općinskog Vijeća pod vodstvom pročelnice Ukić Kotarac da pišu na str. 245-253, djelovanje Općinskog vijeća te njihovih 10 zahtjeva Općinskom vijeću zbog nezakonitog zoniranja njihove privatne ograđene okućnice kao 'javne zelene površine' da opisuju u knjizi u sekciji 2.2., str. 43-53. Naime, Petrina da je dao prijedlog Općinskom vijeću za nebulozno zoniranje njihove privatne ograđene okućnice kao 'javne zelene površine' što da je Općinsko vijeće i prihvatilo, konzistentno ignorirajući dokaze podnesene kroz njihovih 10 zahtjeva te da zasigurno nisu djelovali kao predstavničko tijelo građana nego kao tijelo za parafiranje prijedloga načelnika Petrine.

2.12. Naglašavaju da Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima jasno propisuje vlasnikova prava u čl. 30. i Ustav Republike Hrvatske u čl. 48. jamči pravo vlasništva. Kad njihov privatni teren postaje javna površina, oni da de-facto gube strukturu vlasništva jer taj teren postaje teren "čije je korištenje namijenjeno svima i pod jednakim uvjetima". Oni da su godinama ukazivali na tu nezakonitu, beskrupuloznu uzurpaciju privatnog posjeda. Na koncu da je Općina Primošten u XI. IDPPU morala priznati da je to nezakonito i promijeniti zoniranje njihovog posjeda, njihove privatne ograđene okućnice. Njihova tužba za uznemiravanje vezana za nezakonito zoniranje njihove okućnice kao 'javne zelene površine' da je u rješavanju Općinskog suda Šibenik, predmet P-2722/2021.

2.13. U pogovoru knjige (str. 278) da zaista pišu: "Možda će ova knjiga biti podstrek za djelovanje i nekim drugim građanima koji su se našli u sličnoj situaciji kao i mi, da im se nezakonito obezvrjeđuje privatni posjed, uz beskrupuloznu tendenciju uzurpacije posjeda, a omogućeno uz selektivno i svrsishodno pozivanje na Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, popularno nazvanog ler šerif, po kojem lokalni dužnosnici i lokalna samouprava imaju takoreći otvorene ruke, a relevantni službenici državnih tijela imaju pogodan izgovor o nenadležnosti." U uvodu knjige Balada o nenadležnosti da navode: "Djelovanje ustrojstvenih jedinica Općine Primošten opisano u ovoj knjizi vezano je za pokušaj nezakonite gradnje 40-tak apartmana na k.č. 802/15 u Primoštenu, t.j. na čestici uz obalu, bez kolnog prilaza i bez zaštite od požara, u vlasništvu Gojka Medića, a od strane investitora Primošten Kaskade d.o.o. sa direktorom Tomislavom Čilićem, a vezano uz privatni interes načelnika Općine Primošten Stipe Petrine. Ta gradnja je planirana uz otimačinu našeg posjeda, da bi se osigurao kolni prilaz za česticu Gojka Medića. Taj slučaj nas je naveo na ispitivanje djelatnosti u Općini Primošten, te ispitivanje

djelatnosti arhitekata, geodeta, novinara i sudaca, vezano za naše prijave. ... tema o kojoj pišemo, je djelovanje vezano za skup nezakonitih odluka lokalne vlasti u Primoštenu kroz koje je vidljiva diskriminacija, ciljano zastrašivanje, i potezi koji nas znatno materijalno oštećuju. To se odnosi na tri slučaja: (1) Nezakonito zoniranje ograđene privatne okućnice kao 'javne zelene površine' (2) Nezakonita rješenja komunalnog redara o rušenju ogradnog zida (3) Nezakonita gradnja zida na javnom putu. Napominju da u poglavljima pri opisu djelovanja navode datume vezane za korespondenciju i sa Općinom Primošten i sa državnim tijelima, t.j. da navode datume slanja i primanja pismena, pa to navodi na repetitivno pisanje."

2.14. U tužbi da se spominju predmeti P-581/2019 i Pn-104/2019. Međutim, da su relevantni ovi predmeti u rješavanju Općinskog suda u Šibeniku: P-581/2019, Pn-104/2019, K-285/2019, K-150/2022, K-151/2022, P-2722/2021, K-292/2018 (Darko Skorin-Kapov oslobođen), Pn-98/2018, Pn-117/2000, Pn-25/2022, Pn-46/2022. Zatim navode da u knjizi pišu o 17. redovnoj sjednici Općinskog vijeća (str. 45-46), ukazujući na nezakonit zahtjev Petrine da se o njihovom zahtjevu raspravlja u njegovom uredu, a ne transparentno na predstavničkom tijelu građana Općinskom vijeću: "(d) Četvrti zahtjev za očitovanje Općinskog vijeća Općine Primošten (KLASA: 350-02/19-03/01; URBROJ: 15-19-30) poslali smo dana 10. lipnja 2019. godine tražeći da se Općinsko vijeće očituje povodom naše žalbe glede zoniranja našeg privatnog posjeda kao javne zelene površine. Tražili smo da se zahtjev razmatra na 17. sjednici OV dana 10.6.2019. Na toj sjednici smo i mi prisustvovali. U zapisniku sa 17. sjednice da piše: "Načelnik Petrina se javio za riječ i rekao da kao ovlaštenu predlagatelj želi povući 21. točku dnevnog reda: "Zahtjev Darka i Jadranke Skorin – Kapov - očitovanje Općinskog vijeća Općine Primošten na predmet od 3. lipnja 2019. godine; KLASA:050-02/19-01/02, URBROJ:15-19-1". Razlog je da ne želi da se raspravlja o ovoj točki dnevnog reda na sjednici Vijeća, ali se uvijek u njegovom uredu može raspravljati o temi Kapov-Skorin.

2.15. U odnosu na navode tužbe da imaju "pokriveni zahtjev da se njihove čestice uvrste u građevinsko područje" ističu da o istom pišu u knjizi (poglavlje 2, str. 42-43): "...Također, jasno je da mi uopće ne ratujemo 'za građevinsko zemljište'. Kako smo napisali u zahtjevu za 24. sjednicu Općinskog Vijeća, "Ili bi cijelo navedeno područje trebalo biti zeleno ili žuto, a ne da usred zelenog područja osvane žuta parcela, u suprotnosti sa načelima prostornog planiranja." Dakle, smatramo da cijela navedena zona u Velikoj Raduči treba biti konzistentno zonirana, ili zelena ili žuta. To je jedino pravedno i u skladu sa prostornim planiranjem."

2.16. O nezakonitom pokušaju uzurpacije privatnog vlasništva da tuže Općinu Primošten u predmetu P-2722/21. Navode da je istina da žele javnost upoznati sa nezakonitim djelovanjem tijela u Općini Primošten a u tužbi da piše: "...ono što rade Tuženici nije izražavanje nezadovoljstva već u prvom redu zloupotreba ovlaštenja, a zatim i grubo vrijeđanje na svakodnevnoj razini od kojeg se tužiteljica više ne može obraniti... ista je primorana tužbom zatražiti prestanak uznemiravanja ... kao i da joj se naknadi pretrpljena šteta" te da nije istina time žele da njihove čestice u K.O. Primošten - postanu građevinsko zemljište, odnosno uđe u građevinsku zonu, i to "nasilno" , kako to smatra tužiteljica.

2.17. O nezakonitom zoniranju njihovih privatnih čestica kao javne zelene površine da su se već očitovali u odgovoru na tužbu, a Općina Primošten da je isto konačno i priznala u IX IDPPU, a sad da opet tvrdi da su njihove privatne čestice "u statusu javne zelene površine". Općinsko vijeće da donosi Odluku o donošenju IX. IDPPU Općine Primošten (https://primosten.hr/?page_id=199), prema kojem planu da njihova ograđena privatna okućnica više nije zonirana kao javna zelena površina.

Međutim, bez obzira što je dio njihove privatne ograđene okućnice u IX. IDPPU zoniran kao zaštitna zelena površina, da ostaje period od 2018.- 2021. godine u kojem su bili izloženi beskrupuloznom uznemiravanju od strane Općine Primošten kad je velik dio njihove privatne ograđene okućnice bio proglašen javnom površinom što da je na koncu Općina Primošten u IX. IDPPU morala priznati kao nezakonito zoniranje. Navodi njihove knjige da su isključivo rezultat neospornih dokaza te da oni ne insinuiraju nego navode dokaze za sve njihove tvrdnje da se pozivaju se na službena pismena, navode njihovu klasu i urudžbeni broj, kako su to napisali i u knjizi.

2.18. Naposljetku navode da im nije bilo zadovoljstvo pisati tu knjigu ali da vjeruju da svatko može razumjeti razloge: kako bi se itko osjećao da mu se privatna okućnica, ograđena preko četvrt stoljeća, djedovina od pamtivijeka, proglasi 'javnom zelenom površinom'? Napominju da je njihov posjed ograđen već preko četvrt stoljeća po starom suhozidu koji da je tamo postojao više od pola stoljeća. Gotovo četvrt stoljeća da je trajao miran posjed i nikakve probleme niti sa Općinom Primošten niti sa susjedima da nisu nikad prije imali. Njihov problem da je nastao 2018. godine kad su se suprotstavili nezakonitoj gradnji privatnog investitora Primošten Kaskade d.o.o. na susjednoj čestici 802/15 bez kolnog pristupa, gradnji 40-tak apartmana uz privatni interes Stipe Petrine sa planiranim najmom 40 parkirnih mjesta kod firme u suvlasništvu obitelji Stipe Petrine i tada da je počela odmazda Stipe Petrine rješenjima o rušenju naših ogradnih zidova da bi se osigurao kolni prilaz za privatnog investitora, put koji da nikad nije bio kolni put već stoljetna kozja staza. Radi navedenog predlažu odbiti tužbeni zahtjev i naložiti tužiteljici da im naknadi prouzročeno parnični trošak.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: primjerak knjige „Balada o nenadležnosti ili Priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH“; Općine Primošten za poništenjem Rješenja o izvedenom stanju od 02. ožujka 2021. godine KLASA: 361-06/21-03/03, URBROJ: 2182/02-02-21-1; Rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja od 23. svibnja 2019. godine KLASA: 360-01/19-03/25, URBROJ: 531-06-1-2-19-3, Rješenje Ministarstvo uprave, Samostalni sektor za upravnu inspekciju, Služba za inspekciju državne uprave od 20. kolovoza 2019. g., KLASA: 050-02/19-01/357, URBROJ: 515-08-01/4-19-4, uvid u ocjenu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od dana 25. svibnja 2020. godine, posl. broj: Usov-71/18, zahtjev za izlazak na uviđaj, KLASA: 363-04/18-03/07, URBROJ: 2182/02-03/07-18-01 od 27. prosinca 2018. godine JUO Općine Primošten (l.s. 32); Rješenje ovog suda broj Psp- 8/2019 od dana 18. prosinca 2019.g. (l.s. 33), Rješenjem građevinskog inspektora Željka Bedrice, KLASA: UP/I-362-02/19-02/289, Urbroj:443-14-1-3-5-19-05 od 10.5.2019. godine, e-spis Općinskog suda u Šibeniku P-2722/21 te spis ovog suda broj P-687/20, Primjedba: Neusklađenost prijedloga VIII. IDPPUO Primošten sa važećim VI. IDPPU Šibensko-kninske županije od 12.4.2019.g. (l.s. 38); Skorin-Kapov zahtjev za očitovanje načelnika Stipe Petrine glede izjave Samostalnom sektoru za upravnu inspekciju od 5.3.2019. od 25.5.2019.g. (l.s. 41); Dopuna zahtjevu za očitovanje od 6. lipnja 2019.g. (l.s. 43); Zahtjev za pristup informacijama povodom zaposlenja Iris Ukić Kotarac od 9.3.2019. (l.s. 102); Zahtjev za informacije u vezi odluka Općinskog vijeća i nelegalnog zoniranja privatnih terena kao javnih zelenih površina u Primoštenu od travnja 2019.; Zahtjev za informaciju u vezi djelatnosti komunalne službe JUO Primošten i Bucavca d.o.o. od 4.3.2019.; Dopuna zahtjevu za očitovanje g. Jere Gracina i Općinskog

vijeća Općine Primošten od 06.06.2019.; Zahtjev za postupak ispitivanja glede pritužbe na etiku v.d. Pročelnice JUO Iris Ukić Kotarac od 29.7.2019.; Zahtjev za očitovanja povodom etičkih prijava: Iris Ukić Kotarac, Grgo Soža, Hermina Nakić Crljen od 06. siječnja 2021.g. (l.s. 122), dopis Tuženika županu Marku Jeliću od 12.09.2021.g.; preslika članka Index.hr od 10. siječnja 2022. godine i preslika komentara građana na članak; preslika članka Jutarnji.hr od 10. siječnja 2022. godine (l.s. 53) i preslika komentara građana na članak; preslika članka Šibenik IN-a od 9. siječnja 2022.g. (l.s. 82) i preslika komentara građana na članak; preslik članka Šibenskog portala – Slobodne Dalmacije od 13. siječnja 2022.g. (l.s. 71); preslik članka Jutarnjeg lista od 10. siječnja 2022.g. (l.s. 90), <https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/sukob-s-petrinom-pretocili-u-knjigu-nije-nam-bilo-zadovoljstvo-ali-mozda-ce-nekome-pomoci-15143779>.

3.1. Sud je odbio prijedlog tužiteljice za saslušanjem sudaca ovog suda Jasminke Mrčele i Željka Radačića te Ministra pravosuđa i uprave Ivana Malenice kao i prijedlog za traženje korespondencije između imenovanog Ministra, odnosno nadležnog Ministarstva te je u postupku saslušao zakonskog zastupnika tužiteljica i tuženike ad.1) i ad.2) te nije uzeo u obzir dokumentaciju koju je tužiteljica dostavila na ročištu glavne rasprave obzirom da je istu mogla dostaviti i do zaključenja pripremnog ročišta, sve sukladno članku 299. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje: ZPP).

4. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Sukladno odredbi članka 8. ZPP-a sud prema svome uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane.

7. Temeljem članka 219. st.1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

8. U ovom parničnom postupku sporna je osnovanost odštetnog zahtjeva i njegova visina pa su u tom smislu utvrđivane činjenice koje se odnose na postojanje pretpostavki za odgovornost tuženika za popravljavanje utužene štete pa su radi utvrđenja spornih činjenica izvedeni dokazi navedeni u pasosu broj 3 obrazloženja ove presude te je na temelju tako provedenog postupka ovaj sud stava, kako je to već navedeno, da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

9. U postupku je saslušan zakonski zastupnik tužiteljice Stipe Petrina, načelnik Općine Primošten, koji je u svom iskazu, u bitnom, naveo da je Izdavanje Balade o nenadležnosti od strane tuženika utjecalo na čast i ugled Općine Primošten čiji je on načelnik odnosno zakonski zastupnik i to iz razloga što je otprilike 98% navoda iznesenih u istoj neistina i insinucija tuženika ad.1) i ad.2), a preostalih 2% navoda iz knjige da uopće nisu bitni za ono što se u knjizi navodi. U prvom redu tuženici da su izdavanjem spornog priručnika vršili pritisak na Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja i to poslije javne rasprave koja da je bila održana vezano za donošenje prostornog plana Općine Primošten i to konkretno sedmih izmjena prostornog plana Općine. Dakle, Ministarstvo prostornog uređenja i graditeljstva da je imalo zadaću povodom prijave tuženika ocijeniti da li je Županijski zavod za prostorno uređenje donio prostorni plan Općine Primošten u skladu s Zakonom, odnosno, u skladu s propisanom formom te je njihovim prijavama došlo do

odugovlačenja u donošenju prostornog plana jer uobičajena procedura nikada da nije bilo njihovih prijava ne bi trajala više od dva tjedna. Međutim, poslije intervencija i pritisaka od strane tuženika tužitelju da je došlo do štete za samoga tužitelja. Obzirom da je kasnilo davanje suglasnosti nadležnog Ministarstva na izmjene prostornog plana Općine Primošten zbog intervencije od strane tuženika a isti da su tražili sastanak u resornom ministarstvu jer da su tuženici tražili da se odbiju izmjene i dopune prostornog plana Općine Primošten te da su podnijeli i prijedlog za poništenje šestih izmjena i dopuna prostornog plana Općine a što da uopće nije bio predmet predstojećih sedmih izmjena i dopuna prostornog plana. U to vrijeme da su imali sastanak u resornom Ministarstvu s Josipom Bienfildom koji je odbio dati suglasnost na sedme izmjene i dopune prostornog plana s obrazloženjem da ih ne može dati dok Visoki Upravni sud ne odluči o tužbi tuženika. Visoki upravni sud da je odbacio tužbu tuženika, a nakon intervencije tuženika da nikada resorno ministarstvo nije u vremenu dužem od 10 do 15 dana čekalo na potvrđivanje njihovog prostornog plana, a sada da je to vrijeme doseglo i do godinu i pol te nakon što bi se provele dvostruke provjere predloženog prostornog plana. Posljedično navedenom, Općina Primošten da je bila prisiljena, iz razloga kako ne bi čekala rješavanje od strane Visokog Upravnog suda, poništiti sedme izmjene prostornog plana Općine i donijeti nove izmjere prostornog plana uvažavajući pritužbe koje su podnositelji, odnosno tuženici na isti prostorni plan podnijeli i potom donijeli osme izmjene prostornoga plana Općine, a na koje da je utrošeno sasvim nepotrebno 85.000,00 kuna i upravo da je to materijalna šteta koja da je Općini Primošten, između ostalih šteta nastala postupanjem tuženika.

9.1. Više puta tuženici da su tražili kako sa njim tako i sa savjetnikom Milanom Ercegom koji je zaposlen u Općini sastanke kojim traženjima da je udovoljena dva ili tri puta ali da je sadržaj razgovora na održanim sastancima u njihovoj knjizi sasvim drugačije opisan od načina na koji su ti razgovori između njih tekli. Da bi ostvarili svoje prijetnje "ugledni profesori iz Amerike" da traže izmjene ustrojstva jedinstvenog Upravnog odjela Općine Primošten na način da tvrdi kako privremena pročelnica koji pojam je njima stran ali da je uobičajen u lokalnoj samoupravi gospođa iris Ukić Kotarac prima dvije plaće i to za mjesto pročelnice Jedinstvenog upravnog odjela i pravnice Općine Primošten s obzirom na reputaciju i "tepanje samima sebi" koji tuženici da stalno izjavljuju isti da bi morali znati da pročelnik svaki može obavljati još jedan posao u skladu s svojom stručnom spremom. Međutim da to ne znači da je ista ikada na bilo koji način primala više od jedne plaće a sve po pravilniku o lokalnim i regionalnim službenicima. Nadalje navodi da su tuženici podigli kaznenu prijavu i za uništavanje računalnih podataka s obzirom na reputaciju posebno tuženog ad.1) koji je uz to doktor da bi trebao znati što su računalni podaci. Tuženici da su podnosili kaznene prijave i nekoliko tužbi, Ministarstvu pravosuđa i uprave tuženici da su slali bezbroj dopisa na temu poništavanja svih odluka, nezakornosti rada Općine Primošten. Na kraju da je od strane Ministarstva pravosuđa i uprave i proveden inspekcijski nadzor koji je trajao više od mjesec i pol dana. Rezultat nadzora Ministarstva da je bio pronalaženje bezazlenih nepravilnosti kao što su na koju stranu je postavljena ploča na kojoj stoji naziv Općine Primošten, odnosno da se ista nalazi na lijevoj, umjesto na desnoj strani. Tuženici da su vršili kontinuirani pritisak i na inspekcije tražeći njihovu provjeru zakonitosti svega onoga što zapravo nije unutar okvira nadležnosti inspekcije. Distribucijom knjige da nastaje šteta za tužitelja ako se tužitelj kontinuirano bombardira i zasiplje sa 20-ak tisuća stranica, sasvim bespotrebnih dopisa predstavki, pritužbi žalbi, molbi, primjedbi, predstavki koje zahtijevaju od tijela kojemu su upućene da se na iste odgovori jer ukoliko tužitelj na

iste tuženicama ne bi odgovorio da bi mu naložile druge institucije da na traženje tuženika podnese pisani odgovor, a sve to da zahtjeva stanovito vrijeme, rad i novac, a što u konačnici jako utječe i na atmosferu unutar kolektiva, a da je bilo doslovce i sloma živaca od strane pojedinih zaposlenika Općine Primošten jer da ako vas netko kontinuirano "bombardira" dopisima, pet puta na dan, a na koje dopise im morate odgovoriti da dolazi do uznemiravanja samih zaposlenika i njihovog straha od samog dolaska na posao. Konkretno tajnica načelnika bi se bojala otvarati poštu strahujući da li će ponovno doći dopisi ili bilo kakve pritužbe od tuženika radi čega da je on umjesto iste morao otvarati pristiglu poštu. Nakon objave sporne knjige da je došlo do reagiranja javnosti a te reakcije su bile dosta učestale i agresivne, mediji da su pisali o sadržaju objavljene knjige a potom da je uslijedilo i bezbroj pitanja od strane mještana Općine kao i drugih ljudi o tome što se navodi u knjizi i što to Općina Primošten kao jedinica lokalne samouprave čini u svojoj nadležnosti.

10. Tuženica ad.2), sveučilišni profesor, iskazala je da se pridružuje svim navodima koje je njezin punomoćnik iznio u odgovoru na tužbu te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan uz obvezu naknade parničnog troška od strane tužitelja. Ona i njezin suprug (tuženik ad.2) da su 2021.g. izdali knjigu pod nazivom "Balada o nenadležnosti, priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protiv nenadležnosti državnih tijela RH" te da je nakladnik bio Sveučilišna knjižara u Zagrebu. Ona i suprug da su po struci matematičari te da im je sasvim jasno što je zakonska definicija riječi dokaz, predmetnu knjigu da su pisali na temelju dokaza, a sukladno ovlaštenjima normiranih člankom 46 Ustava RH koji da regulira da svatko ima pravo slati predstavke te tražiti od državnih, odnosno javnih tijela odgovore, odnosno očitovanja na iste te sukladno čl. 38. Ustava RH koji propisuje da svatko ima pravo na iznošenje svojeg mišljenja. Prvi put da su ona i suprug došli u sukob s Općinom Primošten 2018.g., a do tada da su bili u sasvim korektnim odnosima, do navedenog sukoba došlo je nakon saznanja da Općina Primošten namjerava dopustiti gradnju Trgovačkom društvu Primoštenske kaskade 40 apartmana bez da je za iste osiguran kolni prilaz kao i parkirna mjesta, a druga firma, koja da je u suvlasništvu obitelji načelnika Stipe Petrine (Prima centar d.o.o.) da je trebala osigurati teren koji bi služio za parkirana mjesta, a u tu svrhu da su željeli od njihove čestice zemlje, misli da nosi oznaku 801/6, K.O. Primošten oduzeti jedan njezin dio da bi se stvorio kolni put za privatnog investitora koji bio gradio te apartmane i od tog momenta kada su se ona i suprug suprotstavili toj namjeri da dolazi do sustavnog šikaniranja njih od strane Općine Primošten na tri načina i to donošenjem nezakonitog rješenja o rušenju ogradnog zida na čestici 801/6, K.O. Primošten koje je proglašeno nezakonitim te zoniranje ograđene okućnice njihove kuće kao javne zelene površine te gradnja dva zida, jednog nastalog u vrijeme pisanja knjige koji je označen na naslovnici knjige kao "zid srama" te drugog zida koji je Općina sagradila 50 cm iznad prvoga ispred njihove garaže.

10.1. Da su uz to uspjeli dokazati putem Upravne inspekcije niz nezakonitosti (nepravilnosti) u radu Općine Primošten. Primjerice Upravna inspekcija da je poništila nezakonit nalog načelnika Stipe Petrine koji je svojim zaposlenicima u Općini naložio zabranu da im odgovaraju na zahtjeve za davanje informacija, inspekcija da je tražila da se uklone nezakonitosti u etičkom kodeksu Općine Primošten te da se otklone nepravilnosti u pravilniku o radu povjerenika za etiku Općine Primošten, Inspekcija da je ukazala na nezakonitost višegodišnje funkcije privremenog pročelnika Iris Ukić Kotarac od 2014.g. do 2019.g., ista je navedena kao privremena pročelnica JUO Općine s koef. 1,8, a istovremeno i kao viša pravna savjetnica Općine Primošten s koef. 1,6 a u pravilniku o načinu rada Općine Primošten da stoji da

svatko mora biti cijelo vrijeme na radnom mjestu radi čega da je njima izgledalo nemoguće da jedna osoba u istom Upravom tijelu u isto vrijeme može raditi na dva radna mjesta. Upravna inspekcija da je tražila da se sa Zakonom usklade sljedeće: Odluka o ustrojavanju JUO Primošten, da se uskladi odluka o koeficijentom za obračun plaća, da se uskladi pravilnik o unutrašnjem redu JUO Općine Primošten, uz to odluke inspekcija ako nisu bile poštivane da bi dolazilo do šutnje uprave pa da su morali kontaktirati povjerenika za informiranje.

10.2. U odnosu na navode načelnika Općine u kojem se referira na šeste izmjene i dopune prostornog plana Općine koje su donesene 2017.g. naglasila je da su ona i njezin suprug još 2015.g. u siječnju i kolovozu poslali Općini zahtjev za zoniranje posjeda njihove čestice 1066/1 i 801/6, K.O. Primošten, ali da su naknadno vidjeli da u sadržaju zapisnika uopće nisu navedeni njihovi zahtjevi iz siječnja i kolovoza. Potom da su 2018.g. ponovno tražili od Općine Primošten da im daju broj klase te urudžbeni broj njihovih podnesenih zahtjeva za zoniranje koje da su tek tada dobili iako da im je prethodno rečeno da u Općini nisu niti zaprimljeni. Stoga da su poslali zahtjev Visokom upravnom sudu za ocjenu zakonitosti šestih izmjena i dopuna prostornog plana ali s istim zahtjevom da su odbijeni s obrazloženjem da smo on kao podnositelji te zahtjeve uzeli u obzir te da ih oni nemaju spis predmeta premda su im 2018.g. kako dali klase i urudžbene brojeve istih. Budući da nisu mogli dobiti zahtjev za ispis pošte iz 2015.g. nakon primitka presude VUS da su poslali zahtjev povjereniku za informiranje RH. Nakon dvije i pol godine da su dobili od povjerenika za informiranje rješenje da im je Općina Primošten dužna dati ispis primljene pošte od 13. siječnja i 21. kolovoza 2015.g. sukladno Zakonu o pravu na informacije ali do dana današnjeg Općina Primošten da im nije dala ispis pošte, a isto tako u navedenom rješenju da se navodi da je člankom 25. dužnost Općine Primošten sukladno Zakonu o pravu na pristup informacija donijeti rješenje o traženom. Sedme izmjene prostornog plana da nisu donesene jer da ih je Općina povukla, ali su donesene osme izmjene i to 2020.g., a prije donošenja osmih izmjena da su slali 10 zahtjeva Općinskom vijeću za ispravak zoniranja njihovih čestica o čemu da je također sve navedeno u knjizi. Naime, osme izmjene da se temelje na Zakonu o komunalnom gospodarstvu donesenom 2004.g. godine, a na što da su ukazivali Općinskom vijeću da je nezakonito jer da navedeni Zakon nije na snazi još od 2018.g., a u 2020.g. da je na snazi je bio novi Zakon o komunalnom gospodarstvu koji se odnosi na definiranje javne zelene površine. On da su ukazivali Općinskom vijeću da njihov teren ne može biti javna zelena površina jer da se oni nikada nisu, a niti se namjeravaju baviti komunalnom infrastrukturom što da bi značilo da se javno zelenom površinom kože koristiti tko god želi. Nakon donošenja osmih izmjena da su poslali zahtjev VUS za ocjenu zakonitosti osmih izmjena i dopuna a kasnije da su donesene devete izmjene gdje je njihov posjed prebačen u zaštitnu zelenu površinu. Međutim, preko godinu i pol dana njihov posjed da je bio proglašen javnom zelenom površinom u izmjenama i dopunama prostornog plana koji je bio tada važeći. VUS da je odbio rješenje zakonitosti pa da su poslali tužbu Ustavnom sudu vodeći se člankom 48. Ustava koji se odnosi na pravo vlasništva predlažući da Ustavni sud osme izmjene i dopune prostornog plana i Općine a to je sve bilo nakon izdavanja knjige. Za sve navode iznesene u spornoj knjizi da imaju dokaze, a ako zakonski zastupnik Općine navodi da je to njegovim zaposlenicima iziskivalo vrijeme, trud i novac, odgovarati na njihove zahtjeve da se postavlja pitanje koliko je tek vremena, novca i truda njoj i njenom suprugu trebalo dok su napisali knjigu, a istu da su napisali zbog sukoba u koji da su bili uvučeni da sačuvaju svoje privatno vlasništvo i svoj mir, a ne zbog sukoba koji su željeli, odnosno namjeravali izazvati.

10.3. Čvrsto da stoje iza napisanih stvari u knjizi a i dalje se nakon izdavanja knjige odvijaju razni sudski postupci vezani upravo za izdavanje te knjige. Ona i suprug da su podnosili i kaznene prijave protiv djelatnika i načelnika Općine Primošten, a knjiga da je napisana na znanstveni način te da je sve što je u istoj navedeno istinito iskazano odnosno napisano te da Ustav RH daje ovlast svima da mogu slobodno izražavati kako usmeno tako i pisano svoje mišljenje, a istinitost onoga što je napisano da je potkrijepljeno dokazima koje knjiga sadrži. Protivi se prijedlogu tužitelja, kako za dosudu novčane naknade za povredu prava osobnosti Općine tako i prijedlogu za zabranu distribucije knjige i njezino povlačenje iz prodaje jer smatra da u knjizi održavaju stanje u toj jedinici lokalne samouprave te smatra da je ista korisna kao priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi i protivi nenadležnosti državnih tijela RH, iako već 40 godina ona i moj suprug žive i rade u SAD - u i Kanadi, po zanimanju da su redoviti sveučilišni profesori, svako ljeta i kad god im posao dopušta da borave u RH, gdje živi i radi njihovo dijete, te da bi željeli da to bude pravno uređena zemlja u kojoj će vladati zakonitost i red a ne samovolja pojedinaca u lokalnoj samoupravi i iz tog razloga da su navedeni priručnik i napisali.

11. Tuženik ad.1), sveučilišni profesor, iskazao je da je u potpunosti suglasan sa svime što je u svom stranačkom iskazu iznijela njegova supruga (tuženica ad.2) te da ima potrebu nadodati da njegova obitelj, odnosno, njegovi pravni prednici već pet generacija živjeli u kući u Primoštenu i da su doživjeli da im na Božić načelnik Općine šalje komunalnog redara s naredbom da ruše svoju okućnicu, pri tom misleći na zid, da više tijelo ukida rješenje komunalnog redara o rušenju zida, potom da isti komunalni redar ponovno donosi isto rješenje kojim se nalaže rušenje zida njihove okućnice potpuno svojevóljno odnosno bez bilo kakve odluke bilo kojega suda, zatim da Općina Primošten proglašava dio njihove imovine javnom zelenom površinom čime da je praktično daje na upotrebu bilo kome, odnosno svima, potom da Općina gradi zidove na javnom putu da njima spriječi izlazak iz njihove garaže. Iskazao je da neće posebno obraćati pažnju u svom iskazu na emotivni dio koje je ponašanje tužitelja u njega izazvalo obzirom da je riječ o tužbi za naknadu štete te zabranu distribucije knjige radi čega da se pokušao držati isključivo dokazanih tvrdnji temeljem kojih je knjiga napisana a uzimajući pri tom u obzir namjenu knjige, odnosno da ista služi kao priručnik za zakonsku borbu protiv samovolje i korupcije u lokalnoj samoupravi.

11.1. Proglašavanje dijela nekretnine u vlasništvu obitelji Skorin kao javne zelene površine da je zapravo način na koji se uznemirava pravo vlasništva tuženika ad.1) i ad.2), a o tome da su pisali i u knjizi. Na javne zelene površine da se odnosi i odluka o komunalnom redu u kojoj se primjerice na takvim površinama zabranjuje piti, brati voće i slično što bi značilo da tuženici na tome dijelu svoje parcele ne mogu činiti takve i slične stvari. Iskazao je da je u knjizi opisano kakve su sve prijave podnosili protiv pojedinih osoba, radi kojih njihovih činova, odnosno kakvim su odlukama rezultirali pokrenuti postupci, te da su to često bile odluke o nenadležnosti tih istih tijela za postupanje po podnesenim prijavama i upravo iz tog razloga da su knjizi dali naziv "Balada o nenadležnosti". A u odnosu na navode o korupciju u Općini Primošten obzirom je iskazao da se radi o argumentiranoj sumnji na korupciju u Općini Primošten, a ne o dokazanoj korupciji, dakle da je knjiga napisana radi toga što postupanje Općine Primošten izaziva kod tuženika ad.1) i ad.2) sumnje na korupciju a u odnosu na Iris Ukić Kotarac da nisu naveli da kao pročelnica JUP tužitelja prima dvije plaće nego da je listana na dva radna mjesta. Naveo je i da je Općina Primošten sama povukla svoj prijedlog za zoniranje njihove čestice iz javne

zelene površine u zaštitnu zelenu površinu u devetim izmjenama i dopunama Općine Primošten 2022.g. a u vrijeme kad je dio čestice tuženika, kao i drugih mještana Općine Primošten proglašeno javno zelenom površinom, da je to bilo suprotno tadašnjem Zakonu o komunalnom gospodarstvu od 2004.g., a isti zakon da je Zakon prestao važiti 2018.g. Tuženici ad. 1) i ad. 2) izjavili su da su u cijelosti svoj posjed na kč.br. 1066/1 i 801/6 ogradili zidovima, a koji je i prije bio ograđen suhozidima.

12. Punomoćnik tuženika je naveo kako u ovom postupku nije dokazana niti sama šteta koju bi tužitelj trpio niti uzročno posljedična veza, a posebno nije dokazana protupravnost postupanja tuženika, a što da nije niti moglo biti dokazano jer nije i ne može biti protupravno kada netko koristi svoje zakonsko pravo na pokretanje određenih zakonom propisani procedura te na iznošenju argumentiranih sumnji. Sama knjiga da iznosi i opisuje situacije koje su se dešavale tuženicima te su sve te situacije, stavovi i sumnje dokumentirani pa da je očito da su tuženi kao sveučilišni profesori predmetnu knjigu napisali na znanstveni način i u skladu s pravilima struke, o čemu da svjedoči i to da je istu izdala sveučilišna tiskara. Sukladno tome da je očito apsurdno tražiti zabranu predmetne knjige.

13. Članak 19. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje: ZOO) propisuje da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Pod pravima osobnosti u smislu ZOO-a razumijevaju se pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr. Pravo osobnosti pravne osobe može se definirati kao pravo koje proizlazi iz prirode i društvene namjene (cilja) tih osoba.

13.1. Odredbom članka 1045. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je člankom 1046. ZOO-a propisano da je šteta, među ostalim, i povreda prava osobnosti.

13.2. Odredbom članka 1100. ZOO-a propisano je da će sud, u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

13.3. Tužiteljica se u tužbi poziva i na spis ovog suda broj P-2722/21 pa je uvidom u e-spis Općinskog suda u Šibeniku P-2722/21 utvrđeno je da je u istom odbijen tužbeni zahtjev ovdje tuženika kojim predlažu utvrđenje da ih je ovdje tužiteljica uznemiravala na k.č.br. 1066/1 i 806/1 obje k.o. Primošten na način da je te privatne posjede nezakonito proglašavala javnom zelenom površinom ali navedena odluka još nije stekla svojstvo pravomoćnosti dok je uvidom u spis ovog suda broj P-687/20 utvrđeno da su ovdje tuženici podnijeli tužbu protiv trećih osoba a ne protiv Općine Primošten kojom predlažu utvrđenje je tuženik ad.1) vlasnik dijela nekretnine oznake 772/4 označen slovima A-B-C-D-A površine 19m² prikazan na geodetskoj snimci Vinka Gracina od 10. siječnja 2019.g. ali je u istom Općina Primošten tražilo priznavanje svojstva umješača.

14. Iskazu zakonskog zastupnika tužitelja i navodima tužbe ovaj u pretežitom dijelu nije poklonio vjeru. Naime, ne poklanja im vjeru u dijelu u kojem navodi da su svi problemi između stranaka ove tužbe stvarno započeli podnošenjem zahtjeva tuženika u kojemu traže da se pri idućim VI. Izmjenama i dopunama prostornog plana Općine Primošten (dalje u tekstu: VI. IDPPU Općine Primošten), čestice koje se nalaze do njihove kuće, uđu u građevinsko zemljište te da taj njihov zahtjev Općina

Primošten ne posjeduje jer da su tuženici prilikom osobne predaje zahtjeva na protokolu Općine Primošten uzeli oba primjerka zahtjeva otisnuta prijemnim pečatom Općine Primošten radi čega da Općina Primošten zbog neposjedovanja navedenog zahtjeva o istome nije mogla odlučivati. Navedeno je u potpunosti nelogično i time isti zakonski zastupnik tužiteljice samo želi poboljšati procesnu poziciju tužiteljice. Naprosto je nevjerodostojno tvrditi da bi dva prof.dr.sc. došla u Općinu Primošten podnijeti svoj zahtjev da čestice koje se nalaze do njihove kuće uđu u građevinsko zemljište i potom ga odnijeli sa sobom ne ostavljajući jedan primjerak tužiteljici jer bi i bilo koji ispod prosječno obrazovan i/ili inteligentan čovjek znao da zahtjev mora ostaviti tijelu kojem ga podnosi da bi isto o njemu moglo odlučiti.

14.1. Upravo suprotno, ovaj sud je stava da su tuženici nezadovoljni odlukom da se dio njihove privatne okućnice zonira kao "javna zelena površina" a sve ostale čestice koje se nalaze oko njega da ne budu javna zelena površina, kao što to tuženici i navode u knjizi i u svojim iskazima jer isti žele ili da sve čestice oko njihove, kao i njihova, budu "ili u zelenom pojasu ili u žutom pojasu". Iskazu zakonskog zastupnika tužiteljice sud nije poklonio vjeru niti u dijelu u kojem navodi da tuženici žele "prikriveno" da njihove čestice uđu u građevinsko područje jer za to ne nudi niti jedan jedini dokaz. Da su tuženici ikada podnijeli ikakav zahtjev za proglašavanje njihovih čestica građevinskim tužiteljica bi, bez sumnje, takav dokaz priložila uz tužbu.

14.2. Ne poklanja im vjeru u dijelu u kojem navodi da su svi zahtjevi, molbe, podnesci, prijave i tužbe koje su podnesene prema tužiteljici uzrokovale povredu prava osobnosti tužiteljice odnosno njezin čast, ugled, pravo na dobro jer isto ničim ne dokazuje kao što mu ne poklanja vjeru niti u dijelu u kojem se u tužbi navodi (pasos 1.5. obrazloženja presude) da je tužiteljica imala i znatnu dugotrajnu štetu s obzirom da su tuženici pokretanjem brojnih postupaka tuženici nastojali zaustaviti i, u najmanju ruku, odugovlačiti donošenje novog prostornog plana za Općinu Primošten. VI. IDPPU Općine Primošten a iz knjige je razvidno da je tužiteljica u konačnici, nakon primjedbi tuženika na novi prostorni plan za Općinu Primošten odnosno njegove VI. IDPPU, sama povukla te izmjene. Koja je to znatna i dugotrajna šteta tužiteljica ne precizira niti za isto prilaže bilo kakve relevantne dokaze. Postavlja se pitanje zbog čega ih je sama povukla? Zar time tužiteljici ne bi nastala "još veća i još dugotrajnija šteta"? Također se ukazuje logičnim zapitati se da li su VI. IDPPU povučene zbog toga što je tužiteljica znala da su donesene suprotno pozitivnim zakonskim propisima odnosno iz razloga što su tuženici bili u pravu? Posebice se postavlja pitanje zašto bi se o tom raspravljalo nasamo sa načelnikom tužiteljice u njegovom uredu iza zatvorenih vrata, dalje od po očiju i ušiju javnosti.

14.3. Da su tuženici u pravu proizlazi i iz činjenice (tužiteljica istu niti ne pokušava osporiti) da je u konačnici ipak, dio njihove okućnice iz javne zelene površine naknadnim izmjenama (devetim) prostornog plana donesenim 2022.g. postao zaštitna zelena površina ali ne javna (kao što je to bilo proglašeno ranije) na što tuženici nisu imali primjedbi što također svjedoči da nisu, kako to neopravdano navodi tužiteljica, željeli klevetati tužiteljicu želeći "ugurati" svoju česticu u građevinsko zemljište jer da su to željeli onda bi zasigurno tražili od nadležnog ministarstva isto što su tražili i kad su se trebale donijeti VI. IDPPU.

14.4. Nadalje tužiteljica navodi (pasos 1.7.) da budući da je dugo trajala neizvjesnost oko donošenja odluke Visokog upravnog suda i kako je MGIP kočilo donošenje suglasnosti na gore navedene akte, to da je imalo znatnog utjecaja na nekoliko velikih investicija i ulaganja u Općinu Primošten ali apsolutno ničim ne

dokazuje koje su to investicije, od kojih ulagača, u kojim novčanim iznosima, za koje svrhe i u kojem periodu pa se isti navodi ukazuju potpuno paušalnim i neutemeljenim.

14.5. U odnosu na navod tužiteljice (pasos 1.8.) da su tuženici napisali kako nisu htjeli riskirati rušenje zida od strane Općine Primošten jer bi proces sudskih postupaka bio i zahtjevan i dug te da su sami srušili zid navodi se da je iz tog njihovog postupanja sasvim jasno da isti poštuju pravni poredak RH (bez obzira na njihov osobni stav da li je zid bio previsok ili ne) te da su postupili po rješenju inspekcije radi čega je i viši građevinski inspektor Željko Bedrica i donio rješenje (Klasa: UP/I-362-02/19-02/289, Urbroj:443-14-1-3-5-19-05) o obustavi rješenja o rušenju njihovog zida.

14.6. U tužbi tužiteljica (pasos 1.10.) ističe kako su tuženici podnosili razne kaznene prijave protiv načelnika te stegovne prijave protiv još nekih osoba (što tuženici ne opovrgavaju) ali to je, prema stavu ovog suda, njihovo potpuno zakonsko pravo u slučaju kada isti sumnjaju da je povrijeđen neki pozitivno pravni propis RH postupanjem tih osoba kao i da, u slučaju nezadovoljstva donesenim odlukama po podnesenim prijavama, iskoriste svoje zakonsko pravo na pravni lijek protiv istih, ako on postoji.

14.7. U svezi s navedenim ukazuje se nužnim na ovom mjestu napomenuti kako u tužbi tužiteljica navodi (pasos 1.3.) da je stambeni objekt tuženika bespravno sagrađen na čestici na kojoj nije bila dozvoljena gradnja (iako je objekt naknadno ozakonjen kao i bezbroj drugih stambenih objekata u RH) te da je tek Rješenjem o izvedenom stanju od 27. ožujka 2015.g. Upravnog odjela za prostorno uređenje i gradnju Šibensko-kninske županije KLASA: UPI-350-05/13-02/4094, URBROJ: 2182/1-16-15-8 ozakonjen njihov stambeni objekt ali da je protiv tog Rješenja upravo tužiteljica 2. ožujka 2021.g. uputila Ministarstvu prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Zahtjev za poništenjem KLASA:361-06/21-03/03, URBROJ:2182/02-02-21-1 te da tužiteljica u takvom svojem postupanje ne vidi nikakvih elementa koje bi se mogli okarakterizirati kao nanošenje neimovinske štete tuženicima zbog "kočenja" (kako to tužiteljica u više navrata iznosi za postupke koje je ona vodila) u ostvarivanju prava tuženika na ozakonjenje objekta a upravo tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da su joj tuženici pričinili imovinsku i neimovinsku štetu "kočenjem" njezinih odluka o prostornom planu, a isto se zapravo odnosi na situacije kada su se tuženici obraćali raznim institucijama (pa i samoj tužiteljici) u cilju zaštite svoje privatne imovine odnosno nezakonitog zoniranja dijela njihove okućnice u javnu zelenu površinu te podnošenjem kaznenih prijava protiv osoba za koje smatraju da su postupale nezakonito u svom radu.

14.8. Upravo suprotno, takvo postupanje tuženika tužiteljica smatra neosnovanim napadom na njezin čast i ugled iako je zakonski zastupnik tužiteljice podnio kaznenu prijavu protiv tuženika ad.1) koja je odbačena pa bi, logikom tužiteljice, takvo postupanje njezinog načelnika trebalo predstavljati napad na čast i ugled tuženika ad.1). Međutim, stav je ovog suda da je tužiteljica, potpuno jednako kao što su i tuženici, na taj način samo iskorištavala svoja zakonska prava zbog sumnji u nezakonitost pojedinih odluka koja su donijela određena tijela. Dakle, i tužiteljica i tuženici navedeno smiju činiti kako bi osigurali zaštitu prava za koja smatraju da im pripadaju te da bi se osigurala pravna sigurnost i jednakost pred zakonom pa se postavlja pitanje zašto tuženici ne bi imali pravo "kako bi se osigurala zaštita prava te osigurala pravne sigurnost i jednakost pred zakonom" podnositi razne zahtjeve, prijedloge, molbe tužiteljici (za koje tužiteljica navodi da je bilo preko 20 tisuća iako za to ne nudi niti približno toliko dokaza) kao i tražiti od nadležnih tijela, kako u svrhu zaštite svoje privatne imovine tako i cilju da javnost sazna za sumnju u

nepravilnosti u radu tužiteljice, obraćati se bilo kojim državnim institucijama pa i, posljedično tomu, pisati knjigu o istom, pozivajući se pri tom na točno određena pismena navodeći njihovu klasu i urudžbeni broj.

14.9. Također tužiteljica (pasos broj 1.11.) navodi da njezino djelovanje nikad nije bilo nezakonito a što ne odgovara istini jer su inspekcije utvrdile da postoje nepravilnosti u radu tužiteljice i to u radu načelnika Općine Primošten, odnosno da Nalog koji je tužitelji izdala svojim službenicima nije u skladu s odredbom članka 35. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, iz kojeg razloga je Nalog koji je dan službenicima općine Primošten nezakonit i potrebno ga je ukinuti. Također, sadržajno isti nalog da nije u skladu s odredbama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i Zakonom o općem upravnom postupku...". Petrina je radi navedenog 5.3.2019., prema naredbi upravne inspekcije, donio odluku o ukidanju tog nezakonitog Naloga (KLASA: 080-09/19-01; URBROJ: 2181/02-02-19-1)." Nadalje, odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Petrina da se morao izuzeti od sudjelovanja i postupanja u predmetima s poduzećem Prima Centar d.o.o. jer je to poduzeće u suvlasništvu njegove kćeri.

14.10. Uvidom u knjigu utvrđeno je da se u navedenom Nalogu u točki 1. navodi: "Svim službenicima JUO Općine Primošten nalaže se zabrana postupanja u predmetima podnositelja Darko Skorin Kapov i Jadranka Skorin Kapov sve vezano za postupak uvrštavanja njihovih čestica u Prostorni plan Općine Primošten, informacije vezane za donošenje plana odnosno pritužbe na već doneseni Plan, te posljedično tome pritužbe Jadranka i Darko Skorin Kapov na postupanje službenika Općine Primošten u spomenutom postupku i postupku vezanom uz udovoljavanje zahtjeva te eventualnih pritužbi na rad službenika koje su isti postavili ili će se tek postaviti u ovom predmetu ili predmetima koji su međusobno povezani (str. 193). Dakle nikako ne odgovara istini iskat zakonskog zastupnika tužiteljice da je upravna inspekcija pronašla samo bezazlene nepravilnosti u radu tužiteljice kao što je na kojoj je strani postavljena ploča s nazivom općine. U točki 2. Naloga navodi se: "Zabrana postupanja iz točke 1. odnosi se na sve od trenutka donošenja ove odluke zaprimljene zahtjeve na koje u međuvremenu nije odgovoreno te na buduće eventualno postavljene zahtjeve primjerice pravo na pristup informacija, odgovore na zahtjeve, zamolbe, pritužbe, predstavke i sl. koje podnose osobe iz točke 1. ovog naloga, te na odgovore na dopise nadležnim tijelima u svezi stavljenih do sada zaprimljenih i budućih zahtjeva. U točki 5. Naloga navodi se: "Zabrana postupanja u predmetima odnosi se na dostavu dokumentacije, usmeno neposredno odnosno putem telefona odnosno mobitela, potom ili mail-om, omogućavanje uvida u dokumentaciju, izrada i donošenje akata kojim se rješava o zahtjevu stranaka iz točke 1. te izrada i dostava dopisa te sl." (str. 194).

14.11. Nadalje, u odnosu na navodno klevetanje zaposlenika Grge Soža opisano u dijelu tužbe, u knjizi stoji: "Podsjećamo ga na naše višestruke upite / zahtjeve na koje nije odgovorio na zakonski propisan način, konstantno čineći nezakonitu šutnju uprave." Dakle, zaključuje se, obzirom na izdani Nalog, da je uistinu i bila riječ o šutnji uprave o kojoj tuženici u knjizi pišu te da su službenici tužiteljice postupali po navedenom Nalogu o čemu također svjedoči dopis koji je upućen tuženici ad.2), a na koji odgovara Milena Pleić, u kojem dopisu se navodi: "Poštovana gđo. Skorin Kapov, kao i obično zaprimila sam Vaš zahtjev za pravo na pristup informacijama. Ja Vam ne mogu pružiti informaciju ali sam kao i uobičajeno upoznala sve odgovorne prvenstveno mislim na načelnika pa pročelnicu s Vašim zahtjevima. Mene obvezuje Nalog koji Vam šaljem u pravitku o ne pružanju

informacija. Ja jedino mogu zaprimiti Vaš zahtjev a po njemu ne mogu postupiti (str. 193). Dakle, nipošto ne odgovaraju istini navodi tužbe da su "sve relevantne informacije koje tuženici traže od nadležnih službi odnosno od Općine Primošten istima nedvojbeno dane". Tužiteljica smatra da je ponašanje tuženika predstavljalo "beskrupulozno šikaniranje" zaposlenika tužiteljice ali zaključak je ovog suda bi se upravo postupanje zaposlenika tužiteljice po navedenom Nalogu moglo protumačiti kao "beskrupulozno šikaniranje" tuženika.

14.12. Upravna inspekcija je tražila da se sa zakonom usklade razni akti, npr. Odluka o ustrojavanju Jedinostvenog upravnog odjela Općine Primošten, Odluka o koeficijentima za obračun plaća, Pravilnik o unutarnjem redu JUO Primoštena. Također, upravna inspekcija je tražila da se otklone nepravilnosti u Etičkom kodeksu Općine Primošten i u Pravilniku o načinu rada Povjerenika za etiku Općine Primošten. Također, pročelnica Ukić Kotarac godinama da je imala funkciju dugogodišnjeg privremenog pročelnika JUO koja da je nezakonita po čl. 28. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, a u zapisniku upravne inspekcije od 27.3.2019. (KLASA:050-02/18-01/610, URBROJ:515-08-02/1-19-19) vezano za status privremenog pročelnika da piše "ukazuje sa da institut "privremenog pročelnika" Zakon o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ne poznaje, iz kojeg razloga niti upravljanje upravnim tijekom od strane privremenog pročelnika ne bi smjelo biti trajnijeg karaktera".

14.13. U odnosu na navode (pasos 1.13.) da pročelnica JUO Iris Ukić Kotarac prima dvije plaće isti su na str. 225. napisali: "Navedena službenica nije primala plaću za dva radna mjesta, nego joj je plaća obračunata i isplaćena sukladno važećim rješenjima i odlukama Općinskog vijeća i načelnika Općine Primošten za radno mjesto privremene pročelnice Jedinostvenog upravnog odjela Općine Primošten."

14.14. Dakle, jasno je kako ne stoje tvrdnje tužiteljice odnosno njezinog načelnika da je ista uvijek postupala u skladu sa zakonom te da svojom knjigom tuženici vrijeđaju čast i ugled tužiteljice radi čega da isti trebaju naložiti nakladniku povlačenje iz prodaje svih do sada tiskanih izdanja knjige te zabraniti njezin daljnji tisak i distribuciju a tužiteljici naknaditi neimovinsku štetu te u medijima navedenim u točki I. izreke presude objaviti presudu kojom se isto nalaže.

14.15. U odnosu na navode iz knjige: "...jasno je zašto Općina Primošten ne objavljuje Zapisnik niti daje snimku 10. sjednice na kojoj načelnik Petrina vrši neetički i nezakonit pritisak na članove Općinskog vijeća (tzv. predstavničkog tijela građana) u cilju obezvrjeđivanja našeg posjeda i onemogućavanja naših prava" opravdano se postavlja pitanje zašto načelnik tužiteljice ne želi tuženicima dati tonsku snimku iste sjednice kada isti to od njega traže, bez obzira što je ista, kako to načelnik tvrdi, samo poslužila za sastavljanje zapisnika sa sjednice, ako u njoj nema ničega što bi potvrđivalo njihove sumnje u utjecaj načelnika na rad i donošenje odluka Općinskog vijeća i bez obzira što na to nema zakonsku obvezu. Uovoljavanjem traženju tuženika tužiteljica bi otklona svaku sumnju kako načelnik ili Općinsko vijeće nešto ne rade po zakonu i svaku sumnju da načelnik eventualno zloupotrebljava svoj položaj te eventualno nalaže vijećnicima kako glasati kad su na dnevnom redu prijedlozi koje su iznijeli upravo tuženici. Da im je traženo dano tuženici ne bi imali apsolutno nikakvog razloga posumnjati u ispravnost odnosno transparentnost rada tužiteljice, kako njezinog načelnika, tako i zaposlenika a i Općinskog vijeća, za koje tužiteljica smatra da im je povrijeđen čast i ugled pisanjem knjige.

14.16. Dakle, suprotno navodima tužiteljice, ne mogu se prihvatiti tvrdnje tužiteljice da su navodi koje su tuženici objavili u knjizi ili u člancima bile uvredljive i klevetničke i podobne da povrijede čast, ugled i dostojanstvo tužiteljice kao osobe javnog prava (pravne osobe) jer na to ne upućuje niti jedan provedeni dokaz. Ovo iz razloga jer tužiteljica nije apsolutno ničim dokazala u čemu se konkretno sastojala povreda njezinog ugleda i drugih priznatih prava osobnosti pravne osobe niti je dokazala da je zbog objave knjige i novinskih kao i članaka na internetskim portalima pretrpjela bilo kakvu štetu u svom radu. Sud ne prihvaća navode zakonskog zastupnika tužiteljice da je raznim dopisima i traženima od tuženika upućenim tužiteljici te odgodom donošenja prostornog plana došlo do štete za tužiteljicu u iznosu od 85.000,00kuna jer tužiteljica za to sudu ne nudi apsolutno niti jedan dokaz (plaćene račune i sl.), također niti da je to ometalo tužiteljicu u uobičajenom radu jer je upravo zakonska obveza tužiteljice da se brine o ostvarivanju prava građana i daje im potrebne informacije sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama a što je tužiteljica navedenim Nalogom svojim službenicima zabranila.

14.17. Sud također ne poklanja vjeru iskazu zakonskog zastupnika tužiteljice niti da je takvo postupanje tuženika odnosno navodi knjige ili objavljenih članaka posebno potresle načelnika, njezine zaposlenike ili članove Općinskog vijeća, odnosno da bi zbog toga isti morali koristiti liječničke usluge, imali veliku patnju ili pak neugodnosti kako u privatnom životu tako i u svezi s posla, a kamoli slom živaca kako to zakonski zastupnik tužiteljice navodi (ne prilažu se dokazi da bi načelnik, zaposlenici ili članovi Općinskog vijeća posjećivali liječnika niti psihijatra, koristili neke lijekove, konkretna imena se niti ne spominju).

14.18. Sud je poklonio vjeru iskazu zakonskog zastupnika tužiteljice u dijelu u kojem navodi da su se tuženici mnogo puta obraćali tužiteljici sa raznim molbama, dopisima, zahtjevima i podnosili tužbe, kaznene prijave te prave lijekove protiv odluka kojima su bili nezadovoljni.

15. Nasuprot tomu, iskazu tuženika ad.1) i ad.2) sud je u potpunosti poklonio vjeru kao vjerodostojnim i istinitim. Isti su svojim pisanjem knjige i napisima u novinskim člancima i na internetskim portalima mogli izazvati stres zakonskom zastupniku tužiteljice kao i njezinim zaposlenicima i Općinskom vijeću koji se u knjizi spominju, ali u ovom postupku niti zakonski zastupnik tužiteljice niti njezini zaposlenici nisu (kao fizičke osobe) partične stranke nego je partična stranka pravna osoba i to jedinica lokalne samouprave kao osoba javnog prava. Radi navedenog treba istaknuti da su granice prihvatljive kritike mnogo šire u odnosu na osobe javnog prava kao što je Općina Primošten kao tužiteljica jer ona ima javni status nego granice kritike u odnosu na privatne osobe. Pravne osobe koje se u svom djelokrugu bave politikom, u ovom slučaju na razini jedinice lokalne samouprave, isto tako i njezini čelnici i zaposlenici kao i Općinsko vijeće, se neizbježno i svjesno stavljaju pod pomno ispitivanje svake njihove riječi i djela u javnosti. Zbog toga se kod njih mora imati na umu veći stupanj tolerancije. Ovaj zahtjev za tolerancijom još više vrijedi za osobe javnog prava koje poduzimaju radnje za koje im ne može ostati nepoznato da će pobuditi reakcije javnosti uz napomenu da obveza tuženika za naknadu neimovinske štete postoji jedino i isključivo ako je spornom objavom, u konkretnom slučaju knjige i novinskih te članaka na raznim portalima, zaista i stvarno povrijeđeno zaštićeno dobro i time uzrokovana povreda prava osobnosti koja se odnose na tužiteljicu kao osobu javnog prava.

16. Tako se i u konkretnom slučaju sadržaj dijelova knjige kao i novinski te članci na portalima koje u tužbi opisuje tužiteljica i koje se odnose na rad i odluke koje je tužiteljica donosila ne mogu s uspjehom predstavljati kao neopravdani osobni

napad na dostojanstvo, čast i ugled tužiteljice. Toga bi tužiteljica trebala biti svjesna jer se to načelo tolerancije primjenjuje na sve osobe javnog prava pa tako i na tužiteljicu.

17. Iz rezultata dokaznog postupka ocjena je ovog suda da tuženici u tužbi opisanim postupanjima, nisu povrijedili pravo osobnosti tužiteljice, posebice njezino pravo na dobar glas, čast, ugled. Također, tužiteljica niti jednom jedinom riječju ne navode da je uložila ili morala uložiti dodatne napore za vraćanje ugleda, časti i dobrog glasa. Negativni komentari ispod novinskih i drugih članaka objavljenih na portalima nisu odraz stajališta novinara koji su pisci članka nego reakcije kakve su naprosto neizostavne nakon objave bilo kojeg članka a posebice članaka čiji akteri su političari ili osobe javnog prava a odnose se na teme od javnog interesa.

18. Pravo osobnosti pravne osobe može se definirati kao pravo koje proizlazi iz prirode i društvene namjene (cilja) tih osoba. Naime, pravna osoba nema prava osobnosti koja su karakteristična za biološku bit fizičke osobe, ali ima ona koja proizlaze iz društvene prirode (cilja), kao što su pravo na ugled i dobar glas, čast, ime odnosno tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr. (čl. 19. st. 3. ZOO). To pravo može biti povrijeđeno, a je li zaista došlo do povrede prava osobnosti i je li time pravna osoba pretrpjela neimovinsku štetu prosuđuje se u okviru propisanog čl. 1100. st. 3. ZOO-a, odnosno s obzirom na činjenične okolnosti svakog konkretnog slučaja i težinu same povrede.

19. Činjeničnim navodima tužbe tužiteljica tvrdi joj je izdavanjem knjige na najgrublji mogući način povrijeđen ugled, dobar glas i čast dok tuženici tvrde da je knjiga rezultat pozivanja na zakonski okvir RH zbog nezakonitog djelovanja u jedinici lokalne samouprave t.j. ustrojstvenih tijela u Općini Primošten (načelnika Stipe Petrine, JUO Općine Primošten, Općinskog vijeća Općine Primošten), protiv zakonitosti ili neetičnosti u djelovanju relevantnih profesionalaca i protiv samovolje i nominalne nenadležnosti državnih tijela RH. Navode tuženika što ovaj sud u cijelosti prihvaća uz napomenu da je sloboda izražavanja jedna od najbitnijih vrednota demokratskog društva pa bi tako trebalo biti i Republici Hrvatskoj

20. Ustav Republike Hrvatske (Nar. nov. 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10., 5/14.) u čl. 38. jamči slobodu mišljenja i izražavanja misli. Sloboda izražavanja u tom smisli obuhvaća i slobodu govora i javnog iznošenja stavova. Međutim, ta sloboda nije apsolutna. Čl. 35. Ustava RH jamči i pravnu zaštitu dostojanstva, ugleda i časti. U tom smisli apsolutnu slobodu iznošenja mišljenja ne daje ni čl. 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Nar. nov., Međunarodni ugovori 18/97., 6/99., 8/99., 14/02., 1/06.). Naprotiv, u svakom pojedinom slučaju potrebno je pronaći ravnotežu između prava da se u javnosti iznose stavovi i mišljenja o djelovanjima neke, bilo fizičke, bilo pravne osobe i prava tih osoba na zaštitu ugleda, časti, dobrog glasa, imena. Naime, iako je sloboda govora, dakle i sloboda iznošenja mišljenja temeljni princip osobne slobode, odštetno pravo nastoji pravnim sredstvima sanirati povrede ugleda nastale temeljem slobode izražavanja jer kada se radi o pravu na naknadu štete zbog povrede ugleda i časti, dobrog glasa, nužno dolazi do sukoba ta dva prava te je u svakom pojedinom slučaju potrebno razjasniti i obrazložiti koje je pravo od ta dva prava jače i je li došlo do povrede nekog prava.

21. U tom smislu kako bi se pravilno ocijenilo je li iznošenje nekih sudova samo iznošenje vrijednosnih sudova kojima nije prekoračena ravnoteža između navedena dva prava ili je ipak prekoračena granica na štetu ugleda i časti pravne osobe bilo je potrebno: (1.) ispitati doprinos pisanju knjige u javnom interesu, (2.) ispitati u kojoj mjeri je pravna osoba poznata javnosti, (3.) kakav je sadržaj napisane

knjige, (4.) prethodno ponašanje osobe (ovdje pravne) na koju se knjiga odnosi i (5.) sadržaj, formu i posljedice objavljene knjige odnosno informacije u knjizi i je li s obzirom na to dosuda štete opravdana.

21.1. U vezi s tim, glede doprinosa pisanju knjige javnom interesu ovaj sud smatra da je pisanje sporne knjige doista u javnom interesu i to upravo iz razloga da se građani Republike Hrvatske upoznaju s poslovima odnosno postupcima za koje su nadležne i/ili nenadležne pojedine institucije (također kao osobe javnog prava) u Republici Hrvatskoj, njihov opseg djelatnosti odnosno njihov djelokrug te da građani, koji imaju potrebu za ostvarivanjem nekakvih prava, pogotovo u jedinicima lokalne samouprave, mogu biti upućeni na postupak/postupke u kojima bi ta svoja prava mogli ili ne bi mogli potraživati odnosno ostvarivati.

21.2. U odnosu na tvrdnje tužiteljice da je ona pravna osoba poznata javnosti, proizlazi utvrđenje da je tužiteljica jedna od 428 općina u Republici Hrvatskoj ali da nije nepoznata većini građana (javnosti) u Republici Hrvatskoj bez obzira što nije nekakvo kulturno, prometno, povijesno, religijsko ili slično središte.

21.3. Napominje se da je općina po svom etimološkom i političkom značenju izraz koji odgovara terminu komuna u klasičnoj demokratskoj i administrativnoj terminologiji te predstavlja naziv za najnižu i osnovnu političko-teritorijalnu jedinicu kao i za organizaciju lokalne samouprave i lokalne uprave na njezinom teritoriju. U Republici Hrvatskoj općina je zakonom definirana kao jedinica lokalne samouprave, osnovana u pravilu za područje više naselja koja predstavljaju prirodnu, gospodarsku i društvenu cjelinu te koja su povezana zajedničkim interesima stanovništva. Napominje se da općine u svom samoupravnom djelokrugu obavljaju poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, a koji nisu Ustavom ili zakonom dodijeljeni državnim tijelima.

21.4. U odnosu na okolnost kakav je sadržaj napisane knjige ističe se da je knjiga svojevrsan vodič kroz djelatnost tužiteljice te je u njezinom predgovoru (prvi pasus) navedeno da je ona rezultat pozivanja na zakonski okvir RH zbog nezakonitog djelovanja u jedinici lokalne samouprave t.j. ustrojstvenih tijela u Općini Primošten, protiv zakonitosti ili neetičnosti u djelovanju relevantnih profesionalaca i protiv samovolje i nominalne nenadležnosti državnih tijela RH, kako je to naprijed kazano. Pažljivim isčitavanjem sadržaja knjige uočava se da je knjiga, u bitnom, upravo napisana o djelovanju ustrojstvenih jedinica Općine Primošten vezano za pokušaj nezakonite gradnje, kako to navode pisci, 40-ak apartmana na k.č.br. 802/15 u Primoštenu, odnosno na čestici uz obalu bez kolnog prilaza i bez zaštite od požara, a vezano uz privatni interes načelnika tužiteljice te nezakonito zoniranje okućnice tuženika kao "javne zelene površine", obraćanje tuženika raznim upravnim inspekcijama koje su utvrdile razne nepravilnosti u radu tužiteljice kao što je poništenje nezakonitog naloga zaposlenicima tužiteljice da tuženicima daju tražene informacije, naredbe upravne inspekcije tužiteljici da usklađuje akte Općine sa zakonom, nadzor i upravnu inspekciju u djelovanju pročelnice JUO Iris Ukić Kotarac, nepravilnosti u Etičkom kodeksu tužiteljice kao i u djelovanju Povjerenika za etiku Grge Soža, djelovanje komunalnog redara Ivica Babačića, pokušaj uzurpacije odnosno zoniranja privatnog posjeda tuženika, a postupanje tuženika bilo je upravljeno isključivo na zaštitu njihovih prava za koja su smatrali da su im zbog nepoštivanja propisa od strane tužiteljice bila uskraćena.

21.5. U odnosu na prethodno ponašanje osobe (ovdje pravne) na koju se knjiga odnosi valja naglasiti da je ista donosila odluke koje su se odnosile na tuženike a za koje je upravna inspekcija nesporno (kako je to već naprijed obrazloženo) utvrdila razne nepravilnosti na koje tuženici u odgovoru na tužbu upiru i

koje u knjizi opisuju (detaljno opisane u pasosu 2.8. obrazloženja pa se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja isti neće ponovno navoditi) te naložila tužiteljici da iste više ne čini odnosno da iste ispravi, a koje nepravilnosti su izazvane upravo postupanjem tužiteljice odnosno radom njezinog načelnika i zaposlenika dok se u odnosu na posljedice može nedvojbeno zaključiti da štetne posljedice objave knjige i spornih članka tužiteljica ničim nije dokazala (kako je to u prethodnim pasosima obrazloženja detaljno opisano) pa bi dosuda štete u konkretnom slučaju bila neopravdana radi čega je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti trebalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci ove presude.

22. Dakle, tužiteljica kao osoba javnog prava, prema stavu ovog suda, mora biti spremna na kritiku tuženika pa tako i na kritiku javnosti, a sve iz razloga kako bi građani mogli provjeravati njezin javni rad i utjecali na nju da javne ovlasti i obveze izvršava na način koji odgovara njezinoj svrsi. Dakle, tužiteljica je, s obzirom na poslove lokalnog značaja koje obavlja a kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, dužna otprijeti prozivke tih istih građana kojim putem nje ostvaruju svoja pojedina prava odnosno potrebe kao i kritike koje su joj upućene ma koliko one bile česte.

23. Zaključak je ovog suda da riječi napisane odnosno upućene tužiteljici u spornoj knjizi kao i u spornim člancima, od strane tuženika, nisu podobne za uzrokovanje povrede prava osobnosti tužiteljice kao prave osobe jer ona kao nositeljica javnih ovlasti mora imati viši stupanj tolerancije na javnu kritiku nego druge prave osobe, stoga u konkretnom slučaju kod tužiteljice predmetna knjiga nije uzrokovala povredu prava osobnosti odnosno da u konkretnom slučaju potrebno nije prekoračena ravnoteža između prava da se u javnosti iznose stavovi i mišljenja o djelovanju tužiteljice i prava tužiteljice na zaštitu ugleda, časti, dobrog glasa, imena.

24. Tuženici, dakle, nisu prema stavu ovog suda pisanjem i objavom knjige i raznih članka, kada se sagleda u cijelosti (dakle i tekstualni i slikovni dio u ukupnosti), povrijedili pravičnu ravnotežu između prava na javno iznošenje stavova i prava na ugled i čast tužiteljice kao osobe javnog prava. Kako je uvodno rečeno radi se o sukobu dva prava koja svaki na svoj način uživaju zaštitu u demokratskim sustavima. To znači da je dopuštena i javna kritika nečijeg rada, makar bila i neugodna. Stoga, kako bi se moglo ocijeniti je došlo do povrede prava osobnosti tužiteljice nužno je bilo uzeti u obzir okolnost konkretnog slučaja odnosno knjigu (također i članke u novinama i na portalima) u kojoj se slikovno i riječima prenosilo u javnosti koje odluke (akte) i na koji način je tužiteljica kao pravna osoba donosila.

25. Povreda dostojanstva i ugleda je subjektivni osjećaj osobe uzrokovan vanjskim ponižavajućim ili uvredljivim ponašanjem drugih iz njezina okruženja. Uvreda je svako izražavanje omalovažavanja drugog, odnosno nepoštivanje tuđe časti, dostojanstva i ugleda dok je kleveta iznošenje ili prenošenje nečeg neistinitog što može škoditi njegovoj časti i ugledu u životnom okruženju.

26. Uzgredno se napominje da pojam „lokalni šerif“ koji tuženici spominju u knjizi ne izaziva negativnu konotaciju, kako to pogrešno smatra tužiteljica, jer da nije nužno da se pri tom misli na osobu koja sve radi mimo zakona na području svoje općine, a uzimajući pri tome u obzir i povijesni aspekt tog pojma jer je šerif bio najviši upravni ili sudski službenik mjesta (u Engleskoj, Sjevernoj Irskoj, SAD, Novom Zelandu, Australiji) koji je morao imati i moralne osobine budući je skrbio za javni red i provođenje zakona na svojem području, a pored toga, polazi i od stava da je zakonski zastupnik tužiteljice, kao načelnik jedinice lokalne samouprave (općine) javna osoba, i da slijedom toga postoji i povećani interes lokalne javnosti za aktivnosti koje čini ta pravna osoba, pa je ista izložena i sudu te javnosti, što uz

pozitivne donosi neizbježno i negativne komentare, pa stoga tužiteljica kao javna osoba mora biti spremna prihvatiti određene negativne reakcije javnosti (konkretno tuženika) ali i negativne vrijednosne sudove, koji ne podliježu dokazu istinitosti.

27. Nesporno je da pod određenim uvjetima, kako je to naprijed navedeno, pravna osoba ima temeljem naprijed citiranih odredbi ZOO-a ima pravo na naknadu štete radi povrede ugleda i časti, međutim, tužiteljica nije dokazala da je za nju nastupila bilo kakva šteta objavom knjige odnosno da je objava sporne knjige naštetila časti i ugledu tužiteljice u tolikoj mjeri da bi to zahtijevalo naknadu nematerijalne štete a tako i povlačenje knjige iz prodaje te zabranu daljnje distribucije knjige te nije dokazala niti da je pretrpjela bilo kakav gubitak na poslovnom planu zbog sporne knjige tuženika, a kako je novčanu naknadu zbog povrede ugleda i časti prema važećoj sudskoj praksi potrebno ograničiti samo na iznimno jake napade koji prema svom intenzitetu, trajanju i prilikama uzrokuju kod pravne osobe intenzivnu povredu prava osobnosti ili intenzivan gubitak na poslovnom planu.

28. Tužiteljica kao osoba javnog prava mora biti na raspolaganju svim strankama, mora imati toleranciju prihvaćati neslaganje stranaka koje joj se obraćaju s odlukama koje ona donosi kao i činjenicu da je logično da prihvaća da se stranke nezadovoljne radom i/ili odlukama tužiteljice obraćaju raznim institucijama te da je to njihovo legitimno zakonsko pravo jer upravo toga takve institucije i postoje te da ponašanje tuženika ni u kom slučaju nije zloupotreba zakonskih ovlaštenja niti navedeni dopisi i sadržaj same knjige članka u novinama ili na portalima predstavljaju uvrede i klevete iznesene na štetu tužiteljice odnosno načelnika ili zaposlenika Općine Primošten.

29. Uvažavajući navedeno te vodeći računa o vrsti informacija - da je u pretežitom djelu riječ o vrijednosnim sudovima, da je postojao javni interes za njihovu objavu te da su u objavi knjige korišteni akti koje su donijela lokalna i državna tijela, ovaj sud je stava da je sporna knjiga objavljena bez pretenzija da se tužiteljicu degradira u očima javnosti te da su tuženici kao autori iste knjige pri njezinu pisanju, a osobito u navodima koji su proizašli iz vrijednosnih sudova, te da je sporna knjiga pisana s namjerom da u njemu sadržane informacije pridonesu informiranosti građana o radu čelniku jedinice lokalne samouprave - općinskom načelniku kao i tužiteljici kao pravnoj osobi jer zakon jamči slobodu izražavanja i slobodu medija, a koja obuhvaća osobito slobodu izražavanja mišljenja, slobodu objavljivanja informacija u cilju informiranja javnosti, što je opet zajamčeno i čl.38. Ustava Republike Hrvatske, a i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

30. Objavljene informacije u knjizi i pratećim člancima su utemeljene na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje su tuženici kao autori imali osnovani razlog povjerovati da su točne, a nesumnjivo da uvijek postoji opravdano zanimanje javnosti za objavu informacije o radu osobe javnog prava koja raspolaže javnim novcem i radi u interesu građana odnosno za javno dobro.

31. Pored toga ovaj sud zaključuje da tužitelj nije dokazao niti to da je upravo objavom informacija u novinskim člancima i na raznim internetskim portalima ili davanjem intervjua tuženika pretrpio neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti, to tim više što se u tim člancima ne objavljuju nove informacije o tužiteljici već se utuženi članci sastoje od informacija iz knjige te od izjava koje su dali tuženici u svezi sa sadržajem same knjige.

32. Tužiteljica također apsolutno ničim nije dokazala da je imala od strane građana ili drugih osoba takvih aktivnosti koje bi umanjivale i narušavale njen status, kao niti materijalno i financijsko poslovanje, odnosno uspjeh, a za nastanak štete, po

ocjeni ovog suda, nije dovoljno da je onaj za koga se implicira da je štetnik, ovom tužbom ovdje tuženici, na određeni način djelovali ili propustili djelovati, već je od značaja ima li u takvom djelovanju ili propuštanju (štetnoj radnji), u konkretnom slučaju pisanju knjige i članaka, elemenata protupravnosti (objektivne ili subjektivne), a koji element bi uz ostale zakonom propisane, potkrijepile navode tužiteljice o nastaloj joj neimovinskoj šteti.

33. Nadalje, napominje se da su pretpostavke odgovornosti za štetu postojanje subjekta šetnog odnosa, štetna radnja šetnika, šteta, uzročna veza (kauzalni neksus) između šetne radnje i štete te protupravnost. U odnosu na protupravnost posebno se ističe da je protupravnost subjektivni element odšetne odgovornosti. Povreda pozitivne pravne norme može se odnositi na šetnu radnju, štetu ili na oboje a protupravno postupa ona osoba koja svojim djelovanjem (činjenjem) ili propuštanjem povrijedi neki pozitivni zakonski propis. Protupravnost ima svoje objektivne elemente (šetna je radnja protivna nekom pravnom pravilu) i svoje subjektivne elemente (šteta je počinjena krivnjom šetnika). Protupravnost postoji uvijek kada je povrijeđena neka pravna norma koja regulira određeno ponašanje, bez obzira iz koje grane prava ta norma potječe. Međutim, treba naglasiti da se protupravnom može smatrati samo ona činidba ili propuštanje koje je u uzročnoj vezi sa štetom odnosno njezinom posljedicom jer sama činjenica da je neka radnja protivna pozitivnoj pravnoj normi nije sama po sebi dovoljna da bi postojala odšetna odgovornost. Na taj način element protupravnosti postaje na neki način korektiv uzročnosti prilikom utvrđivanja postojanja odgovornosti za štetu.

34. Prema stavu ovog suda, u ponašanju tuženika (objavom knjige, napisima u novinskim člancima i na internetskim portalima) nema apsolutno nikakve protupravnosti jer njihovo postupanje nije bilo protivno nekom pravnom pravilu odnosno isti svojim postupanjem nisu povrijedili neku pravnu normu nego su se, kako je to već u ranijim pasosima obrazloženja navedeno, koristili svojim zakonskim pravima/mogućnostima da podnese razne molbe, zahtjeve, tužbe i prijave radi zaštite svojih prava koji se odnose na njihovu imovinu položenu u Općini Primošten te je sukladno tomu knjiga rezultat njihovog pozivanja na zakonski okvir RH te njihove sumnje u nezakonito djelovanje tužiteljice kao jedinice lokalne samouprave a koje sumnje u nezakonitost pojedinih odluka odnosno akata je, kako je to već navedeno, i potvrdila upravna inspekcija i to po prijavi tuženika.

35. Također, ograničavanje rasprava o temama koje su od javnog interesa bilo bi, prema stavu ovog suda, suprotno načelu slobode izražavanja, koje je zajamčeno kako Ustavom RH tako i praksom Europskog suda za ljudska prava. Tako Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci U-III-5129/2019 navodi: "Sloboda izražavanja predstavlja jedno od temeljnih načela demokratskog društva i jedan od osnovnih uvjeta za njegov napredak i za ispunjenje svakog pojedinca. Pravo na slobodu izražavanja ne odnosi se samo na "informacije" ili "ideje" koje su blagonaklono prihvaćene ili se ne smatraju uvredljivima ili ne izazivaju nikakvu reakciju, nego i na one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiruju. To zahtijevaju pluralizam, tolerancija i slobodoumlje bez kojih nema "demokratskog društva". Kako ostvarivanje tih sloboda obuhvaća dužnosti i odgovornosti ono može biti podvrgnuto formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom, koji su u demokratskom društvu nužni. Ta ograničenja moraju biti strogo tumačena, a potreba za njima mora biti uvjerljivo utvrđena."

36. Ustavni sud u svojoj odluci U-III-3933/201 navodi: "Zaštita slobode izražavanja ne ograničava se samo na faktografske i istinite izričaje već ona obuhvaća kritičke i vrijednosne sudove. Ona obuhvaća ne samo pozitivne ili

indiferentne ocjene već i one informacije koje se mogu okarakterizirati uvredljivima, šokantnima ili uznemirujućima. I takve informacije ili ideje moraju biti zaštićene jer istinski demokratska društva počivaju na pluralitetu stavova, toleranciji različitosti i širokogrudnosti. Sredstva, pak, širenja misli i ideja mogu biti različita. Od onih klasičnih koja predstavljaju sredstva javnog priopćavanja, do širenja informacija putem odjeće, glazbe, urbane subkulture ili interneta. Svako miješanje države u sredstva širenja informacija ili ideja samo po sebi predstavlja miješanje u slobodu izražavanja."

37. Dakle, Ustavni sud Republike Hrvatske, uvažavajući u ovoj domeni pravne standarde i Europskog sud za ljudska prava (dalje: ESLJP) u svojim presudama koje se odnose na pravo na slobodu izražavanja utvrdio je načelna stajališta prema kojima se pravo na slobodu izražavanja odnosi ne samo na "informacije" ili "ideje" koje su blagonaklono prihvaćene ili se ne smatraju uvredljivima ili ne izazivaju nikakvu reakciju, nego i na one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiruju. To zahtijevaju pluralizam, tolerancija i slobodoumlje bez kojih nema "demokratskog društva". Kako ostvarivanje tih sloboda obuhvaća dužnosti i odgovornosti, ono može biti podvrgnuto formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom, koji su u demokratskom društvu nužni. Ta ograničenja moraju biti strogo tumačena, a potreba za njima mora biti uvjerljivo utvrđena.

38. U ovom predmetu stavovi tuženika izneseni u spornoj knjizi i ostalim člancima na portalima i u novinama, prema stavu ovog suda, predstavljaju slobodu izražavanja te takve objave ne dovode do takve težine povrede da bi opravdavala dosudu pravične novčane naknade. Posebice jer se radi o djelatnostima koje tužiteljica obavlja u javnom interesu za građane koji žive na njenom području čije bi interese isti trebala u svom političkom radu zastupati.

39. Suprotno tvrdnjama tužitelja, tuženikovi navodi koji se odnose na tužiteljicu, njezinog načelnika, zaposlenike i Općinsko vijeće u spornoj knjizi su zapravo sloboda izražavanje vezana za javnu djelatnost koju tužiteljica obavlja pa su i ograničenja slobode govora vezana za javnu djelatnost tužiteljice vrlo skućena. U demokratskom je društvu isticanje sumnje u nepravilan i/ili nezakonit rad općina koristan pa i nužan pa i uz uporabu instrumenata kao što je pisanje knjige o radu tužiteljice.

40. Dakle, napisi tuženika koje se odnose na tužiteljicu, prema stavu ovog suda, unutar su granice dopuštene i zaštićene slobode pisanja i govora te je zaključak ovog suda da tužbom traženo popravlanje neimovinske štete za koju tužiteljica tvrdi da joj je nastala bi u gore opisanim okolnostima predstavljala nerazmjerno ograničenje slobode izražavanja tuženika, suprotno gore navedenim stajalištima Ustavnog suda RH i ESLJP radi čega sud nije prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice.

41. Zaključno, iako je ZOO-a zajamčeno pravo osobnosti, odnosno pravo na ugled, čast i dostojanstvo, tužiteljica kao javna osoba je dužna pretrpjeti kritiku građana na svoj rad. Ograničavanjem slobode govora koje uključuje i slobodu pisanog izražavanja, pa i dosuđivanjem pravičnih novčanih naknada osobama javnog prava kao što je jedinica lokalne samouprave koja obavlja javne funkcije, doveli bi do situacije da građani zbog straha od donošenja presuda koji se dosuđuju pravične novčane naknade ili naknade neimovinske štete ne bi iznosili svoja mišljenja i kritike vezana za rad jedinica lokalne samouprave i drugih osoba koja se bave obavljanjem javnih funkcija, a što u demokratskom društvu zasigurno nije poželjno.

42. Također, pravičnom novčanom naknadom se ne smije pogodovati težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom, a kad bi sud prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice upravo bi to učinio.

43. Dakle, slijedom svega naprijed navedenog, ovaj sud smatra da se u konkretnom slučaju nisu ispunile zakonske pretpostavke za dosudu pravične novčane naknade iz članka 1100. ZOO-a, odnosno da težina povrede i okolnosti ovog slučaja ne opravdavaju istu, stoga je valjalo tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan i odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

44. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a. Brižljivo ocjenjujući sve okolnosti u smislu članka 155. stavak 1. ZPP-a sud je tuženiku priznao one troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice i one koje je zahtijevao. Priznati su mu troškovi nastali angažiranjem kvalificiranog punomoćnika, a visina istih je odmjerena sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje: OT), a sve uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u visini od 19.908,42 EUR-a.

44.1. Sukladno navedenom tuženicima je priznat trošak za sastav odgovora na tužbu 250 bodova (Tbr.8. toč.1. OT), odnosno 500,00 EUR-a; za pristup na ročišta održana dana 1.1.2023. i 8.1.2024. po 250 bodova (Tbr.9. toč.1. OT), uz vrijednost boda od 2,00 EUR-a što ukupno iznosi 1.500,00 EUR-a, uvećano za pripadajući PDV od 25% (375,00 EUR-a), sveukupno 1.875,00 EUR-a, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Šibeniku, dana 16. veljače 2024.g.

SUTKINJA
Ana Kević Brakus

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku iste nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, pismeno u 3 istovjetna primjerka.

DNA: sukladno zapisniku o objavi odluke

Broj zapisa: **9-30863-9ab9c**

Kontrolni broj: **081bc-8ddeb-7da3b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ana Kević Brakus, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.